

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 23/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA nr. 4J

Ședința publică din 18 februarie 2015

Președinte judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului B. L. R., judecător în cadrul Judecătoriei, având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare, prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și lit. s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător D. M. și pârâtul judecător B.L.R., personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează Secției că la data de 17.02.2015, pârâtul a depus la dosar o cerere de renunțare la audierea celor 2 martori solicitați și încuviințați, depunând concluzii scrise și copiile minutelor hotărârilor pronunțate în ultimele dosare rămase nesoluționate la termenul anterior, din totalul de 11 dosare care constituie obiectul acțiunii disciplinare; totodată au fost depuse cererile de imposibilitate de prezentare ale martorilor M. M. și B. A. B..

Pârâtul, personal, arată că își menține cererea de renunțare formulată cu privire la audierea celor doi martori având în vedere motivele invocate privind imposibilitatea de prezentare a martorilor.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu insistă în audierea celor doi martori, respectiv M.M. și B. A. B., declarațiile acestora fiind date în cursul cercetării disciplinare.

Secția ia act de renunțarea pârâtului la audierea martorilor M.M. și B.A.B..

Nemaifiind alte cereri de formulat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, apreciază că în cuprinsul acțiunii disciplinare sunt detaliate pe larg fiecare dintre cele două abateri care fac obiectul judecății, respectiv cea prevăzută de art.99 lit.h) teza I din Legea nr.303/2004, și abaterea prevăzută de art.99 lit.s) din legea nr.303/2004 .

În prealabil, solicită respingerea solicitării pârâtului invocată în concluziile scrise, dar și prin întâmpinare, în sensul că nu există temei legal

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pentru reținerea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.h) teza I din Legea nr.303/2004, sau că această abatere nu ar fi suficient reglementată. Astfel cum a fost precizat și în cuprinsul acțiunii disciplinare, există mai multe texte de lege care obligă judecătorii și procurorii să rezolve lucrările în termenele stabilite, marea majoritate a acestora făcând referire la termenul rezonabil. Astfel, potrivit art.91 alin.1 din legea nr.303/2004, în sensul că „judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora și să respecte secretul profesional”. De asemenea, art.10 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară care prevede că „toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de către o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii”. În același sens sunt și prevederile art.12 și 13 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor în sensul că aceștia „sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine datoriile profesionale și să depună diligențe necesare în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate cu respectarea termenelor legale”. De asemenea, art.6 din CEDO, prevede că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Dosarele ce fac obiectul acțiunii disciplinare sunt detaliate la punctul IV al acțiunii, însă, precizează următoarele:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ceea ce privește dosarul nr.... al Judecătoriei arată că, exceptându-se termenele 27.10.2011, 24.11.2011, 5.01.2012, 5.04.2012, 10.05.2012 și 20.12.2012, când au fost audiați câte 4, 5 sau 6 martori, la restul termenelor, motivele care au generat amânările au fost audierea unor martori, lipsa procedurii de citare sau respectarea drepturilor la apărare, nu puteau justifica perioada foarte mare de derulare a procedurilor, de exemplu 1263 de zile au fost acordate 27 de termene, cu excepția celor 6 termene enumerate anterior, fiind audiați doar câte 2 martori la fiecare termen.

Referitor la modul în care pârâtul a înțeles să administreze probe, se arată că au fost prorogate probe cu efectuarea unor expertize contabile, doar după ce pârâtul a apreciat că se impune audierea celor 72 de martori, însă din analiza obiectivelor expertizei se observă că acestea nu aveau legătură cu audierea martorilor, considerând că vizau mai mult înscrisuri, care se aflau în posesia anumitor instituții și starea de fapt.

De asemenea, mai arată că s-a făcut vorbire despre pericolul dispunerii încetării procesului penal ca urmare intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale pentru anumite infracțiuni, starea de fapt ulterioară confirmând acest lucru prin sentința din 6.02.2015, pentru mai mulți inculpați s-a dispus în baza art.396 alin.6 C.pr.pen. cu referire la art.16 lit.f C.pr.pen., încetarea procesului penal sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev. de art.17 lit.c din legea nr.78/2000 rap. la art.291 C.penal din 1969.

Concluzionând cu privire la dosarul nr..... arată că de la data de 2.12.2010 până la promovarea acțiunii disciplinare domnul judecător B. L.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

a acordat 31 de termene cu o durată cuprinsă între aproximativ 2 și 5 luni, fiind avute în vedere doar situația derulării procedurilor ce nu acoperă termenul de prescripție, cele din toamna anului 2012, raportat la momentul exercitării acțiunii disciplinare 13.10.2014.

Referitor la dosarul nr..... se arată că în ultimii ani au fost acordate termene foarte lungi, de exemplu, enumerând doar cele care nu sunt acoperite de prescripție, de la 27.09.2012 la 10.01.2013, apoi la 18.04.2013; de la data de 31.05.2013 la 17.10.2013, iar această manieră de acordare a unor termene foarte lungi a dus la tergiversarea procedurilor și în final la pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal cu privire la toate infracțiunile deduse judecătii, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale. Relevant în acest sens este și faptul că dezbaterile au avut loc la data de 17.10.2013, după care pronunțarea a fost amânată succesiv la 24.10.2013, 31.10.2013, apoi dispunându-se repunerea cauzei pe rol în vederea discutării schimbării încadrării juridice date faptei inculpatului L. N., dintr-o infracțiune, care la momentul respectiv nu permitea împăcarea părților, art.215¹ din vechiul cod, respectiv infracțiunea de delapidare, prevăzută de legea societăților comerciale nr.31/1990.

Referitor la dosarul nr....., se arată că au fost acordate termene foarte lungi cuprinse între 3 și 5 luni, deși acest dosar nu era complex, fiind vorba despre un singur inculpat și o singură infracțiune dedusă judecătii. Totodată, deși fapta era infracțiunea de delapidare pentru care codul penal în vigoare la acel moment nu permitea împăcarea părților și nici retragerea plângerii prealabile, s-a acordat termen în vederea împăcării, abia după intrarea

noului cod penal în vigoare la data de 5.06.2014 s-a dispus schimbarea încadrării juridice într-o infracțiune ce permitea împăcarea părților și pentru care ulterior s-a dispus încetarea procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile.

Referitor la dosarul nr....., se arată că au fost acordate 12 termene pentru infracțiunea de ucidere din culpă, existând situații în care s-au acordat termene foarte lungi, de la 20.06.2013 la 14.11.2013 și de la 15.05.2014 la 16.10.2014, considerând că doar o parte dintre aceste termene acordate au fost justificate de efectuarea unei expertize criminalistice.

Referitor la dosarul nr..... se arată că de asemenea au fost acordate termene foarte lungi de la 28.02.2013 la 16.05.2013 apoi la 26.09.2013, 5.12.2013 iar apoi la 24.04.2014, motivate de audierea aceluiași martor sau lipsa inculpatului. În cauză fiind vorba despre un singur inculpat și o parte civilă o durată a procedurilor de 2 ani și 11 luni nu este rezonabilă.

Referitor la dosarul nr..... se arată că au fost acordate termene foarte lungi (de exemplu de la 31.05.2012 la 25.10.2012, de la 25.10.2012 la 14.02.2013, durata procedurilor de aproape 3 ani nefiind rezonabilă, mai ales că au fost acordate termene de judecată la solicitarea avocatului ales al inculpatului și pentru audierea martorilor.

Referitor la dosarul nr..... se arată că a parcurs 10 termene, acordate pe perioade lungi, de exemplu de la 13 iunie 2013 la 7.11.2013 și de la 9.01.2014 la 3.04.2013, pentru audierea martorilor, fiind chiar prorogată audierea unor coinculpați, la a căror audiere în cele din urmă

renunțându-se. Acest dosar a fost finalizat printr-o soluție de încetare a procesului penal, definitivă prin neapelare, ca urmare a împăcării părților.

Referitor la dosarul nr..... se arată că au fost acordate 7 termene în această cauză, motivele neimpunând acordarea unor perioade foarte lungi, respectiv de la 20.09.2012 la 13.12.2012, de la 25.04.2013 la 12.09.2013, iar cauza s-a soluționat dispunându-se încetarea procesului penal ca urmare a împăcării părților.

De asemenea, se arată că în dosarul nr..... au fost acordate 5 termene cu durate cuprinse între 3 și 5 luni, pentru lipsa inculpatului, în vederea administrării probatoriului, de la data de 4.10.2012 la 17.01.2013, de la 17.01.2013 la 25.04.2013, de la 25.04.2013 la 19.09.2013, conducând la derularea procedurilor timp de 1 an și 9 luni.

Referitor la dosarul nr..... se arată că au fost acordate termene pentru lipsă de procedură, relevant sub aspectul tergiversării fiind faptul că reprezentantul Parchetului de pe lângă Judecătoria a solicitat încă de la termenul din 3.11.2011 disjungerea cauzei față de inculpatul NBA, arestat și condamnat în Austria, însă această măsură s-a dispus abia la termenul din 4.04.2013, în toată această perioadă prorogându-se discutarea cererii de disjungere. Prin această prorogare de 2 ani, se consideră că s-a tergiversat nejustificat soluționarea acestei cauze.

Se arată că una din apărările pârâtului se referă la volumul de activitate foarte ridicat, însă s-a făcut o prezentare foarte amplă în acțiunea disciplinară cu privire la datele statistice, numărul de dosare rulate, număr de dosare soluționate și s-a concluzionat că în anii 2011, 2012 și 2014

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

volumul de activitate al pârâtului s-a situat sub nivelul Secției Penale a Judecătoriei În anul 2013 volumul fiind ușor peste media Secției, astfel se consideră că soluționarea a 224 de dosare în anul 2011, 272 de dosare în anul 2012 și 277 de dosare în anul 2013, nu reprezintă un volum de activitate insurmontabil care să conducă la o astfel de tergiversare a soluționării dosarelor. Precizează de asemenea faptul că în repetate rânduri Colegiul de conducere a Judecătoriei a admis cererea domnului judecător B. L. de blocare a completului P4, pe acest aspect fiind făcută o prezentare detaliată în acțiunea disciplinară, practic existând o degrevare cu privire la activitatea pârâtului, tocmai în vederea soluționării cu celeritate a două dosare care erau mai complexe, respectiv dosarul nr. și, cel din urmă fiind soluționat în februarie 2015.

În consecință, se apreciază că în dosarele prezentate în mod detaliat la pct. IV în rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare, deși a avut un volum de activitate rezonabil, așa cum relevă datele statistice, domnul judecător B. L. a acordat în mod repetat și nejustificat numeroase termene lungi pe o durată cuprinsă între 2 și 5 luni în fiecare, marea lor majoritate pentru considerente ce nu reclamau derularea unor proceduri complexe și care să impună astfel de termene lungi, în unele cauze fiind dispusă măsura încetării procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.s) din Legea nr.303/2004, se arată că în cauza ce privește dosarul nr., în cuprinsul sentinței penale nr. a Judecătoriei, redactată de pârât, a fost inserat un capitol intitulat „preambul” care cuprinde o serie de aspecte

administrativ-organizatorice cu caracter general referitoare la repartizarea cauzelor la nivelul Judecătoriei și specializarea judecătorilor instanței, în care s-a făcut referire și la dosarul nr..... Conținutul unei hotărâri trebuind să excludă aprecieri subiective, inadecvate, absolut neneesare soluționării cauzei. În hotărârea susamintită au fost folosite de către pârât unele aprecieri care exced motivării propriu-zise, în sensul că prezența lor nu a constituit un argument în sprijinul soluției date, nu a adus nici un surplus de informație referitor la descrierea faptei ce face obiectul învinuirii, încadrării juridice și nici analizei probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale sau civile, ci din contră s-au referit la elemente externe, de ordin administrativ, străine de activitatea jurisdicțională a cauzei, prin care judecător a oferit justificări pentru o eventuală critică a hotărârii.

Astfel, se apreciază de către Inspecția Judiciară că, nemulțumirile exprimate de către pârât în preambulul inserat în cuprinsul hotărârii privind activitatea colegiului de conducere, nu-și găseau locul în cuprinsul unei hotărâri judecătorești, altele fiind modalitățile prin care putea fi exprimate, modalități pe care pârâtul le-a urmat anterior, respectiv formulând o acțiune în contencios administrativ prin care a cerut anularea Hotărârii colegiului de conducere prin care a fost degrevat completul de judecată pe care îl prezida, pentru o perioadă mai scurtă de timp decât cea solicitată de pârât, sesizând chiar și Consiliul Superior al Magistraturii.

Față de cele expuse, se apreciază că s-a realizat elementul material al abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.s) din Legea nr.303/2004, iar în

ceea ce privește urmarea imediată a laturii obiective a acestei abateri raportat la elementul material a fost îndeplinită.

Pârâtul, personal, consideră că, astfel cum au fost formulate concluziile pe fond privind susținerile din rezoluție cu referire detaliată la fiecare dosar în parte de către Inspekția Judiciară, s-ar înțelege că acestea nu ar fi fost înlăturate prin susținerile sale din întâmpinarea formulată și depusă la dosar. Însă, întâmpinarea sa, pe care o susține în integralitate conține 30 de pagini, a fost depusă la termenul anterior de judecată și prin aceasta în mod amănunțit s-a făcut referire la fiecare dosar în parte.

Cu referire la dosarul nr..... despre care se face vorbire în rezoluție la pct. B, arată că într-adevăr s-a dispus încetarea procesului penal pentru opt infracțiuni, iar din motivarea hotărârii pronunțate rezultă clar că șapte din cele opt infracțiuni deduse judecății s-au prescris înainte ca acest dosar să îi fie repartizat. La data de 14.02.2008 a avut primul termen de judecată, iar infracțiunile s-au prescris în cursul anilor 2005,2006,2007, iar în ceea ce privește a opta infracțiune, într-adevăr s-a prescris în timp ce dosarul se afla pe rolul completului său, în cursul anului 2010, la o perioadă de aprox. 1 an și 10 luni. Termenul relevant pentru acțiunea disciplinară, astfel cum s-a arătat și la punct.1.4.2 din întâmpinare, este de la 3.07.2012 la 20.02.2014, în cauză neputându-se reține o chestiune care s-a petrecut cu 2 ani înainte de intervalul de timp relevant. Astfel cum a precizat și în declarația dată în fața Secției, inculpatul a fost acuzat de un prejudiciu, iar în cauză a fost efectuată expertiză judiciară care nu a confirmat prejudiciul, iar cealaltă soluție pentru acea infracțiune ar fi fost achitarea. Reiterează faptul că soluția dată nu a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

produs nemulțumirea niciuneia din părți și nici a reprezentantului Ministerului Public.

Cu privire la dosarul nr....., care a fost soluționat ulterior, la data de 15.01.2015 și pentru care toate detaliile se găsesc la pct.1.4.4 din întâmpinare, arată că la fila 29 din rezoluție Inspekția Judiciară a susținut că: „au fost acordate termene foarte lungi (de exemplu de la 07.06.2012 la 01.11.2012, de la 20.06.2013 la 14.11.2013 și de la 15.05.2014 la 16.10.2014), însă doar o parte au fost justificate prin necesitatea efectuării expertizei de către INEC". În realitate, astfel cum rezultă și din conținutul încheierilor, amânările au fost acordate în vederea efectuării expertizei de către INEC, cu excepția amânării de la 07.06.2012 la 01.11.2012 care excede intervalului relevant (1.11.2012 -17.09.2014) și nu a fost luată în considerare de către Inspekția judiciară vacanța judecătorească de 2 luni, data întoarcerii din concediul de odihnă și nici, cel puțin, coexistența pe rol a celor 2 dosare complexe de anticorupție la care se referă acțiunea disciplinara (dos. nr. și dos. nr.), astfel cum s-a arătat și în concluziile scrise depuse.

Cu privire la dosarul nr....., considerat ca fiind cauza acțiunii disciplinare, ce privește pe inculpatul M. O. și alții, în afara apărărilor menționate la pct. 1.4.1. din întâmpinare, precizează pârâtul că dosarul a fost soluționat, în cauză fiind efectuată expertiză, ce a stabilit că nu a existat un prejudiciu, experții din cauză ulterior fiind arestați, la dosar fiind depusă minuta, soluția fiind de încetare a procesului penal în raport de unele acuzații minore (fals și uz de fals) pronunțată ca urmare a împlinirii

termenului de prescripție în cursul anilor 2010- 2011 (în raport de data săvârșirii faptelor și anume anii 2003-2004).

Așa cum s-a arătat în concluziile scrise, primul termen de judecată pentru acest dosar a fost stabilit automat de sistemul Ecris la data de 02.12.2010. În mod evident împlinirea unor termene de prescripție în cursul anului 2010 nu consideră că îi este imputabilă și nici împlinirea unor termene de prescripție în cursul anului 2011 nu îi poate fi imputată deoarece, pe de o parte, era absolut imposibilă soluționarea dosarului în cursul aceluia an.

Pe de altă parte, intervalul relevant față de termenul de prescripție prev. de art. 46 al 7 din Lg. 317/2004 este doar cel de la 20.12.2012 (ultimul termen pentru care, chiar potrivit Inspecției Judiciare, durata procedurii a fost justificată - f. 47 paragraf 3 din rezoluția din 15 octombrie 2014 emisă în lucrarea nr.) la 17.09.2014 (data finalizării cercetării disciplinare).

Făcând un bilanț, se arată că de la data trimiterii în judecată a dosarului nr..... (dosarul cauză a sesizărilor) și până la data primului termen stabilit automat de sistemul Ecris pentru judecarea acestui dosar de către completul P 4, au trecut 4 ani și 6 luni (05.06.2006-02.12.2010). De la data primei ședințe a completului său și până la soluționare, trecând o perioadă de 4 ani și 2 luni (02.12.2010- 06.02.2015). În intervalul de 4 ani și 6 luni nu a fost efectuat nici un act de judecată pe fond, în principal din cauza cererilor de strămutare formulate de către DNA.

Referitor la abaterea prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea. 303/2004 (nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a

dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor) solicită, în principal, respingerea ca nefondată a acțiunii disciplinare referitoare la dos. nr. ..., dos. nr., dos. nr., dos. nr., dos. nr., dos. nr., dos. nr., dos. nr., dos. nr., dos. nr.

Aceasta deoarece în acuzațiile disciplinare Inspecția, preluând și amplificând confuzia autorilor sesizărilor, se referă la dispoziții legale privitoare la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Practic în acest mod este creată o nouă abatere disciplinară, neprevăzută de lege. Este lesne de observat că nu există cadru legal pentru a discuta despre vreo abatere referitoare la soluționarea în termen rezonabil a cauzelor ci doar despre soluționarea cu celeritate a cauzelor. *Noțiunile de celeritate și rezonabilitate* sunt diferite după cum a dezvoltat la pct. 1.2 și 1.3 din întâmpinare.

Mai arată că Secția a apreciat că în speță există cadrul legal pentru a judecarea unei abateri referitoare la nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la soluționarea în termen rezonabil a cauzelor.

În considerentele de la filele 16-21 ale încheierii din 26.11.2014 s-a recurs mai întâi la enumerarea și citarea textelor legale din dreptul intern și din tratatele relevante care fac referire la necesitatea judecării cauzelor în termen rezonabil. Niciunul dintre aceste texte nu se referă la posibilitatea tragerii la răspundere a vreunui magistrat pentru eventuala lor încălcare. Deci legiuitorul nu a prevăzut nicio sancțiune pentru depășirea termenului rezonabil. Altfel spus, de lege lata, nu există posibilitatea angajării răspunderii disciplinare a magistratului pentru o astfel de conduită. Este

probabil că rațiunea legiuitorului pentru această omisiune a fost tocmai aceea de a nu lăsa loc unei interpretări subiective.

În continuarea considerentelor s-a apreciat că textul art. 99 lit. h teza I din Legea nr.303/2004 necesită o interpretare. Cu toate acestea textul art. 99 lit. h teza I din Legea nr.303/2004 este fără echivoc: *„constituie abatere disciplinară nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.”* Or, premisa interpretării o constituie o eventuală neclaritate a textului legal, condiție care în speță consideră că nu este îndeplinită.

De asemenea, mai arată pârâtul că Secția, folosind metoda interpretării istorico-teleologice, a respins excepția inadmisibilității urmând ca în ceea ce privește incidența noțiunilor de celeritate și rezonabilitate să se pronunțe cu ocazia soluționării pe fond a cauzei (f. 21 paragraf 2 a încheierii din 26.11.2014).

Interpretarea istorico teleologică sau orice altă metodă de interpretare nu poate înfrânge principiul legalității incriminării prevăzut, între altele, în art. 7 CEDO (intitulat Nicio pedeapsă fără lege: *„Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional”*). Prin interpretare nu poate fi creată o nouă abatere disciplinară, nici o nouă contravenție, nici o nouă infracțiune întrucât s-ar încălca principiul *„nullum crimen sine lege”*. Firește că neexistând o atare abatere nu se poate dispune nici sancționarea acesteia.

Reamintește pârâtul că deși procedura de judecată a acțiunii

disciplinare este civilă (de drept privat), fondul cauzei și anume verificarea acuzației disciplinare este de drept public. De asemenea, materia disciplinară este asimilată penalului sub aspectul garanțiilor referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Mai mult, se arată că acuzația ce i se aduce constituie potrivit jurisprudenței CEDO o acuzație în materie penală, având în vedere natura faptei incriminate și mai ales natura dispoziției sancționatorii (a se vedea de exemplu cauza Weber c. Elveția, Curtea EDO, din 22.05. 1990, seria A nr. 177, p. 18).

Astfel, apreciază pârâtul, cauza de față se află sub protecția art. 6 și 7 CEDO în materie penală, care sunt direct aplicabile în cauză. În plus, eventuala admitere a acțiunii disciplinare ar contraveni flagrant cu rolul constituțional al CSM de garant al independenței justiției

În subsidiar, pârâtul solicită respingerea ca nefondată a acțiunii disciplinare referitoare la cele 10 dosare pentru lipsa imputabilității, întrucât dosarele au fost soluționate în termen rezonabil în raport de criteriile dezvoltate în practica CEDO, astfel cum a arătat pe larg la pct.1.3,1.4 și 2 din întâmpinare.

Referitor la abaterea prev. de art. 99 lit. s) din Legea nr.303/2004 solicită respingerea ca nefondată a acțiunii disciplinare referitoare la considerentele sentinței penale nr..... pronunțată în dosarul nr....., față de lipsa elementului material și a urmării imediate ale abaterii, astfel cum am dezvoltat la pct. 3.1 și 3.2 din întâmpinare. În motivare nu au fost folosite expresii inadecvate, iar opiniile exprimate nu au fost de natură să afecteze

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Reiterează că observațiile critice de natură tehnică din preambulul hotărârii se află sub protecția art.10 CEDO (f. 29 din întâmpinare), iar eventuala admitere a acțiunii disciplinare ar avea un efect inhibitor asupra dezbaterii unor aspecte care riscă să afecteze independența funcțională a justiției în soluționarea dosarelor de anticorupție, subiect care este de interes public general.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr. 23 /J/2014, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului B.L.R. - judecător în cadrul Judecătoriei cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și lit.s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”, și respectiv „utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea vădit contrară

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat”.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, în sarcina domnului B.L.R. - judecător în cadrul Judecătoriei, că modalitatea de tergiversare a dosarelor nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr. și nr., ... ale Judecătoriei, se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Inspekția Judiciară a avut în vedere că în dosarul nr. al Judecătoriei, domnul judecător B. L., a acordat termene foarte lungi, chiar și de 98 zile sau 105 zile (spre exemplu de la 16.06.2011 la 29.09.2011, de la 5 iulie 2012 la 18 octombrie 2012, de la 20 decembrie 2012 la 28 februarie 2013, de la 27 iunie 2013 la 3 octombrie 2013, de la 22 mai 2014 la 10 iulie 2014), amânări care la momentul efectuării verificărilor prealabile păreau disproporționate și puteau echivala cu tergiversarea procedurilor.

S-a mai constatat că, exceptând termenele din 27 octombrie 2011, 24 noiembrie 2011, 5 ianuarie 2012, 5 aprilie 2012, 10 mai 2012 și 20 decembrie 2012, când au fost audiați 4, 5 sau 6 martori, la restul termenelor motivele care au generat amânările, cum ar fi audierea unor martori, lipsa de procedură, respectarea dreptului la apărare ori neexecutarea unor mandate de aducere nu pot justifica perioada mare de timp de derulare a procedurilor (ex: în decurs de 1.263 zile, au fost acordate 27 de termene, la care, cu excepția celor 6 termene mai sus menționate, au fost audiați cel mult 2 martori).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Totodată, s-a mai constatat că în cursul judecății la termenul din 9 mai 2013 inculpații T. V. și C. I , prin avocat au formulat plângeri împotriva măsurii sechestrului asigurator aplicat asupra unor bunuri. Cu toate acestea domnul judecător B.L. a prorogat succesiv pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului asigurator, la termenele din 27 iunie 2013, 3 octombrie 2013, 31 octombrie 2013, 28 noiembrie 2013, 19 decembrie 2013, 30 ianuarie 2014, 20 februarie 2014, 17 aprilie 2015 și 22 mai 2014, deși se impunea ca magistratul investit cu aceste cereri să soluționeze cu operativitate plângerile, care vizau o măsură de indisponibilizare a bunurilor unor părți.

S-a concluzionat, referitor la dosarul nr., că de la data de 2.12.2010 până la data de 22.05.2014, domnul judecător B.L. din cadrul Judecătoriei a acordat 29 termene, de regulă, pentru considerente legate de audierea martorilor și nu pentru administrarea unui probatoriu care să reclame acordarea unor termene mai lungi, cum ar fi spre exemplu efectuarea unor expertize tehnice de specialitate sau îndeplinirea procedurii de citare cu persoane aflate în străinătate.

S-a mai reținut că există indicii privind tergiversări ale soluționării cauzelor s-au constatat și în dosarele nr., nr., nr., nr., nr. și nr., nr. și nr. ale Judecătoriei, unde au fost acordate termene foarte lungi.

Totodată, s-a apreciat că modalitatea de înserare a „preambulului” , în cuprinsul sentinței penale nr. ... a Judecătoriei și conținutul inadecvat al acestuia întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare

prevăzute de art. 99 lit. s) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. Astfel, s-a reținut, față de comentariile inserate de către judecătorul cauzei în considerentele sentinței penale nr. a Judecătoriei, că sunt folosite unele aprecieri care par a exceda motivării propriu-zise, în sensul că prezența lor nu a constituit un argument în sprijinul soluției date, nu a adus niciun surplus de informație ci, din contră se referă la elemente externe, străine cauzei, prin care judecătorul oferă justificări pentru o eventuală necorespondere a hotărârii, aceste relatări din capitolul intitulat „preambul” fiind străine de aspectele de fapt și de drept ce ar trebui redată în cuprinsul hotărârii.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art.98 – 101 din Legea nr.303/2004, republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr.317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii Inspecția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, au fost administrate probele cu înscrisuri și testimonială.

Pârâtul a depus întâmpinare prin care a solicitat calificarea abaterii disciplinare în prevederile art.99 lit.(h) teza I, deoarece în cele trei soluții de începere a cercetării disciplinare s-a făcut vorbire despre abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(h), însă această acuzare a oscilat, deoarece: în prima rezoluție dată, încadrarea juridică a fost art.99 lit.(h) teza I, în cea de-a doua rezoluție, încadrarea juridică a fost art.99 lit.(h), fără indicarea vreunei teze, iar în cea de-a treia rezoluție, încadrarea juridică a fost art.99 lit.(h), tot fără indicarea vreunei teze, iar în mod nelegal în

rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare, încadrarea juridică fiind art.99 lit.(h) teza a-II-a din Legea 303/2004. Abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(h) are 2 teze: prima teză se referă la „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”, ori cea de-a doua se referă la „întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile”. În raport de acuzele aduse în privința celor 10 dosare care fac obiectul abaterii disciplinare întemeiate pe prevederile art.99 lit.(h), s-a apreciat de către Inspekția judiciară că termenele au fost prea lungi și s-a tergiversat judecarea, prin modul în care s-a pronunțat pe anumite cereri din dosare. Arată că în toate actele normative în care se face vorbire despre activitatea judecătorului, principala activitate a acestuia este de soluționare a cauzelor, care se încheie cu pronunțarea hotărârilor.

Pârâtul a invocat excepția inadmisibilității aratând că există o diferență fundamentală între eventuale dispoziții legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și nerespectarea termenului rezonabil. Acțiunea disciplinară se întemeiază pe textul de lege al abaterii disciplinare ce privește „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”, astfel consideră că fondul acuzației este inadmisibil. Acțiunea face vorbire de abaterea disciplinară „cu celeritate”, nefiind prevăzut de lege „termenul rezonabil”, celeritatea fiind specificată expres. Astfel, consideră că întreaga discuție tehnică ce ar putea urma pe fondul cauzei, legată de termenul rezonabil, este în afara legii, neexistând cadrul legal cu privire la cele 10

dosare ce fac obiectul cauzei, deoarece nu există o prevedere legală, expresă, cu privire la soluționarea cu celeritate a acestora.

Mai arată de asemenea că nu se regăsesc nicăieri prevederi legale exprese, „de urgență”, „cu precădere”, „de îndată” în niciunul din cele 10 dosare analizate de Inspekția Judiciară. Or, pe tot parcursul rezoluțiilor și rezoluției de exercitare a acțiunii disciplinare, este vorba despre „termen rezonabil”. Termenul rezonabil definit în DEX este „o acțiune sau o faptă care se înscrie în limitele normale, obișnuite, care nu are nimic ieșit din comun”. Celeritatea iese din comun, prin faptul că înseamnă „urgență”, „rapiditate”, „un regim special”, însă termenul rezonabil nu înseamnă așa ceva. Astfel, în cauza de față, nu există temei juridic pentru un cadru procesual disciplinar pentru a se putea discuta despre termenul rezonabil. Textul de lege prevăzut de art.99 lit.(h) teza I din Legea nr.303/2004, nu vorbește despre „termenul rezonabil”, acest text legal vorbește doar despre „urgență”.

Pe fond, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiate pentru următoarele considerente:

Din jurisprudența CEDO rezultă că o anumită complexitate a cauzei se analizează, în funcție de dificultatea administrării probelor, numărul inculpaților și al martorilor, numărul infracțiunilor investigate, natura acestora, conexarea mai multor cauze, etc. În aprecierea comportamentului autorității competente ca și criteriu CEDO de evaluare a rezonabilității termenului nu este avută în vedere doar conduita judecătorului ci și a celorlalte autorități (a se vedea în acest sens Curtea EDO *Martins Moreira*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
din 26.10.1988, seria A nr 143, par.59, Curtea EDO *Fotti și alții c. Italia* din 10.12.198, seria A nr 56, par.63).

Referitor la volumul de muncă arată că în perioada 02.12.2010 (primul termen stabilit pentru dos. nr.)- 07.07.2014 (data documentării pentru cercetarea disciplinară), din datele statistice ale judecătoriei rezultă că a rulat un număr de 2.579 dosare, fiind soluționate un număr de 951 dosare. în perioada 05.07.2012 (data de la care se cercetează presupusa abatere)- 07.07.2014, din datele statistice ale judecătoriei rezultă că a rulat un număr de 1.679, fiind soluționate un număr de 553 dosare.

Susține că în mod nejustificat nu au fost luate în considerare serviciile de permanență, propunerile de arestare judecate, solicitările de percheziții și celelalte cereri din cursul urmăririi penale soluționate în camera de consiliu care în perioada 02.12.2010 - 07.07.2014 s-au ridicat la 169, din care 61 propuneri de arestare. în perioada 05.07.2012 - 07.07.2014 acestea s-au ridicat la 113, din care 23 propuneri de arestare.

Deci rezultă un total general de 1.150 dosare respectiv 666 dosare soluționate și 2.748 dosare respectiv 1.792 dosare rulate pentru intervalul 02.12.2010 (primul termen stabilit pentru dos. nr.)- 07.07.2014 (data documentării pentru cercetarea disciplinară).

Mai arată că orice coleg poate confirma supraaglomerarea cu dosare mai ales în perioada 2010-2012, martorii audiați confirmând acest lucru. Pentru supraîncărcarea rolului instanței este relevant faptul că primul termen acordat automat de Ecris era de aproximativ 3 luni (a se vedea de pildă dos.

nr., dos. nr., dos. nr.) cu toate că se făceau eforturi deosebite pentru ca acesta să fie mai scurt.

Referitor la abaterea prevăzută de art. 99 lit.s) din Legea nr. 303/2004 arată că preambulul inserat în considerentele sentinței penale nr. pronunțată în dos nr. nu este străin de aspectele cauzei și are legătură directă cu modul de redare a situației de fapt, făcând referire în mod expres la art. 356 al. 1 lit b Cpp 1969 cu privire la descrierea faptei ce face obiectul învinuirii.

Arată că în considerentele hotărârii, chiar în paragraful anterior preambulului, a reținut starea de fapt într-o manieră concisă (prin raportare la descrierea faptelor reținută în rechizitoriu) astfel: „*Analizând probatoriul instanța constată că situația de fapt reținută de către procuror este corectă exceptând modul de interpretare a faptelor dat de către acesta precum și semnificația juridică conferită de către acuzare.*” Deci este evident că preambulul are legătură directă cu modul de redare a situației de fapt și oferă explicația pentru care reținerea stării de fapt s-a făcut în acest mod.

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar aprecia că ar fi depășit limitele considerentelor prev. de art 356 Cpp 1969, această depășire nu ar coincide cu săvârșirea abaterii prev. de art 99 lit s) din Lg 303/2004, deoarece nici nu a folosit expresii inadecvate iar opiniile argumentate din preambul nu au fost de natură să afecteze prestigiul justiției.

Susține că preambulul a fost inserat în scopul de a proteja independența justiției și prin aceasta prestigiul său. De altfel, potrivit art.1.5 din Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară „*judcătorul va*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*încuraja și va susține garanțiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile
judecătorești în scopul de a menține și de a întări independența
instituțională și funcțională a corpului judiciar."*

În declarația dată în fața secției pârâtul judecător a reluat în esență
susținerile din întâmpinare.

La termenul de judecată din 26.11.2014, Secția a respins excepția
nulității absolute și excepția inadmisibilității invocate de pârât, cu motivarea
reținută în considerentele încheierii de ședință de la acea dată.

Totodată, Secția a luat act de faptul că din eroare a fost trecut în
dispozitivul rezoluției, art.99 lit.(h) teza a-II-a în loc de art.99 lit.(h)
teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor cu modificările și
completările ulterioare, republicată.

Secția a încuviințat probele cu înscrisuri și martorii M. M. și A. B. B.,
judecători în cadrul Judecătoriei, probe solicitate de pârât, pentru a se
dovedi modul în care se stabilește punctajul pe obiecte și se calculează
volumul de muncă al magistraților din cadrul Judecătoriei

La termenul de judecată din 18.02.2015 pârâtul a renunțat la
administrarea probei cu martori.

**Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru
judecatori în materie disciplinară reține următoarele:**

La data de 5 iunie 2014, pe rolul Inspecției Judiciare a fost
înregistrată sub nr. sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de
Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție care, în conformitate cu
prevederile art. 97 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și art. 45 din Legea nr.

317/2004, republicate, cu modificările și completările ulterioare a solicitat efectuarea de verificări sub aspectul respectării normelor de procedură penală de către judecătorul(ii) din cadrul Judecătoriei, pe rolul căreia se află dosarul nr. al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, având în vedere că de peste 8 ani această cauză nu a fost soluționată de instanța de judecată, faptă ce ar putea constitui abaterile disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin sesizarea înregistrată sub nr..... la data de 11.06.2014, domnul R. C., procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul teritorial ... a sesizat Inspekția Judiciară cu privire la modul în care domnul judecător B.L.R. își exercită atribuțiile în dosarul nr., al Judecătoriei

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară la data de 25 iulie 2014, sub numărul ..., Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a invocat aspecte referitoare la dosarul nr., respectiv faptul că la termenele din 7 aprilie 2011, 19 mai 2011 și 15 iunie 2011 au fost propuse probe de către inculpați, însă domnul judecător B. R. L. a dispus abia la termenul din 10 iulie 2014, deci după 3 ani respingerea lor, cu motivarea că respectivele probe sunt neconcludente. Totodată se arată că în dosarul nr. al Judecătoriei, în motivarea sentinței penale nr. din, domnul judecător B. R. L. a arătat că

dosarele nr. și dosarul nr. ale Judecătoriei au fost repartizate domniei sale de către Colegiul de Conducere al instanței, deși nu a judecat niciodată dosare de anticorupție și că este posibil să genereze o calitate îndoielnică a judecății.

Pentru verificarea aspectelor sesizate în lucrarea nr. verificările prealabile au fost finalizate la data de 3 iulie 2014 și au avut în vedere sesizarea petentei, relațiile obținute din consultarea sistemului ECRIS al Judecătoriei, respectiv încheierile de ședință în dosarul nr., al Judecătoriei, listele de ședință ale completului prezidat de domnul judecător B.L., de la începutul anului 2014.

Întrucât s-a constatat că pe rolul completului de judecată condus de domnul judecător B.L. se aflau mai multe dosare, care, de la momentul înregistrării aveau o vechime cuprinsă între 2 ani și 8 luni și 9 ani și 7 luni au fost efectuate verificări prealabile și în dosarele nr. ..., nr., nr., nr., nr. și nr., ale Judecătoriei, fiind atașate și fișele acestor dosare.

Verificările în lucrarea nr. au fost finalizate la data de 25 iulie 2014, fiind analizate încheierile pronunțate în dosarul nr., al Judecătoriei, precum și datele rezultate din evidențele existente în sistemul ECRIS referitoare la dosarele indicate în cuprinsul petiției.

Verificările prealabile efectuate în lucrarea nr., în conformitate cu prevederile art. 45 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată au fost finalizate la data de 02.09.2014, fiind analizate în acest scop și evidențele constituite în programul

informatic ECRIS al Judecătoriei, cu privire la dosarele nr. și nr. ale Judecătoriei, menționate în cuprinsul sesizării, precum și dosarele nr. și nr. ale aceleiași instanțe selectate aleatoriu.

Totodată în lucrarea susamintită au fost atașate rezoluțiile nr. și nr., ce vizau sesizări formulate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate și Terorism - Serviciul Teritorial, formulate împotriva aceluiași judecător, cu privire la modul în care acesta își exercită atribuțiile de serviciu.

Prin Rezoluția din data de 3 iulie 2014, întocmită în lucrarea nr., în baza dispozițiilor art. 45 alin. 6 lit. b din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător B.L.R., din cadrul Judecătoriei, Secția Penală, cu privire la abaterile disciplinare reglementate de art. 99 lit. h) teza a II-a și lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicat.

Prin Rezoluția din data de 25 iulie 2014, întocmită în lucrarea nr., în baza dispozițiilor art. 45 alin. 6 lit. b din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător B.L.R., din cadrul Judecătoriei - Secția Penală, cu privire la abaterile disciplinare reglementate de art. 99 lit. h) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin rezoluția din 2 septembrie 2009 a Inspecției Judiciare, pronunțată în lucrarea nr. s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător B.L.R., din cadrul Judecătoriei, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I, lit. t) și lit. s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că o parte din verificările efectuate în lucrarea nr., referitor la dosarul al Judecătoriei vizau activitatea aceluiași judecător și au făcut obiectul verificărilor și în lucrarea prin referatul din 2.09.2014, s-a propus și s-a avizat de către Inspectorul - Șef al Inspecției Judiciare conexarea lucrării nr. la lucrarea nr.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată la sediul Judecătoriei în perioada 16- 17 septembrie 2014, în temeiul dispozițiilor art. 46 alin. 1, 2, 6 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și al prevederilor art. 24 - 31 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară.

În prealabil, la data de 16 septembrie 2014, în temeiul dispozițiilor art. 46 alin. 1 și 2 din legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 29 alin. 1 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară i-a fost prezentat domnului judecător B. R. L. dosarul cuprinzând probele administrate în cursul verificărilor prealabile și i-a adus la cunoștință că poate solicita probe în apărare, sens în care s-a încheiat un proces verbal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În apărare, judecătorul cercetat a depus o notă de relații intitulată „Declarație”, prin care și-a exprimat în scris punctul de vedere cu privire la cele constatate în rezoluțiile de cercetare disciplinară.

Totodată, s-a procedat la ascultarea domnului judecător B.L.R., declarația acestuia fiind consemnată prin procesul verbal din data de 16 septembrie 2014.

La data de 17 septembrie 2014, domnul judecător B.L. a dat un supliment de declarație prin care a adus lămuriri cu privire la cheltuielile judiciare acordate în mai multe dosare, fiind încheiat un alt proces-verbal de ascultare.

Pe parcursul cercetării disciplinare au fost administrate probele cu înscrisuri și testimonială.

Prin procesul verbal încheiat la data de 17 septembrie 2014 s-a constatat finalizată cercetarea disciplinară.

Prin rezoluția din data de 15 octombrie 2014 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de domnul judecător B.L.R. sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și lit. s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată
Secția reține următoarea situație de fapt:

În cadrul cercetării disciplinare efectuate de Inspekția Judiciară au fost

analizate atât dosarele menționate în cadrul sesizărilor cât și alte cauze aflate pe rolul completului al cărui titular este domnul judecător B..

Astfel, au fost verificate dosarele nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr. și nr. aflate pe rolul Judecătoriei

În acest context Secția reține următoarele:

I. Dosarul nr.

Prin rechizitoriul nr. din al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților

O. M. pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal , art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 Cod penal cu aplic art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248¹ Cod penal cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 289 și 291 Cod penal;

D. M., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin . 2 Cod penal, art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 26 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248¹ Cod penal, cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 26 Cod penal

raportat la art. 248¹ Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a Cod penal.

C. I. - pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal rap. la art. 248¹ Cod penal, cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 26 Cod penal raportat la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal.

T. V. pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 și 291 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; art. 26 Cod penal rap. la art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 248 Cod penal, art. 26 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248¹ Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 26 Cod penal raportat la art. 248¹ Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

R. L. L. - pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 248¹ Cod penal cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 26 Cod penal raportat la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

I. V., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 13/2 din Legea 78/2000 raportat la art. 248¹ Cod penal, cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal; art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 d Cod penal cu aplic art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 26 Cod penal raportat la art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal , cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

Inițial cauza a fost înregistrată la data de 05.06.2006 la Judecătoria, sub nr., unde s-a aflat pe rol 11 termene.

Prin sentința penală din 14 noiembrie 2007 a fost admisă excepția nulității urmăririi penale formulată de I. V. și a fost restituită cauza la Parchetul de pe lângă Judecătoria, pentru refacerea urmăririi penale.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs Direcția Națională Anticorupție, iar cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului la data de 21.01.2008.

Urmare a admiterii unei cereri de strămutare de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin încheierea din 21.03.2008 cauza a fost scoasă de pe rol si trimisă la Tribunalul în vederea soluționării.

Ulterior dosarul a fost trimis la Judecătoria, unde a stat pe rol numai câteva luni, iar după soluționarea unui conflict negativ de competență de către Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a stabilit competența de soluționare în favoarea Judecătoriei, instanță care, la data de 22.10.2009 a declinat cauza în favoarea Judecătoriei

După admiterea la data de 17 septembrie 2010 a unei alte cereri de strămutare pe rolul Judecătoriei, la data de 17.09.2010 cauza a fost înregistrată sub nr., fiind repartizată Completului 4 Penal, prezidat de domnul judecător B.L..

Primul termen de judecată a fost stabilit la data de 2 decembrie 2010, cauza fiind amânată la cererea inculpaților C. I. și T. V..

Următorul termen de judecată a fost stabilit la 17 martie 2011, când au fost audiați inculpații O. M., R. L., C. I., T. V. și I. V., cauza fiind amânată în vederea audierii inculpatului D. M., față de care s-a emis mandat de aducere.

La termenul din 7 aprilie 2011 a fost audiat inculpatul D. M., a fost admisă proba cu înscrisuri și s-a dispus amânarea cauzei în vederea depunerii la dosar de către apărători a precizărilor scrise cu privire la mai multe teze probatorii.

La termenul din 19 mai 2011 instanța a respins cererea de introducere în cauză a D.G.F.P. ca tardivă, iar apărătorii inculpaților au depus în scris obiectivele expertizei tehnice în construcții și a expertizei contabile, precum și o lista de martori pentru fiecare punct din rechizitoriu cu adresa fiecărui martor și împrejurarea pe care o cunoaște fiecare martor

Cauza a fost amânată pentru a da posibilitatea reprezentantei Parchetului și președintelui completului de judecată să studieze cererile în probațiune. I s-a pus în vedere apărătorului inculpatului I. V. să depună, prin serviciul registratură, în scris, precizarea ultimului punct al cererii în probațiune referitor la expertiza tehnica în construcții solicitată.

La termenul din 16 iunie 2011 instanța a încuviințat proba testimonială cu audierea celor 72 martori propuși prin rechizitoriu și proba cu înscrisuri pentru părțile care au solicitat-o, iar cu privire la cele doua expertize solicitate, a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții, până după audierea martorilor.

Cauza a fost amânată pentru termenul din data de 29.09.2011 și s-a dispus citarea martorilor O. Z., P. N., I. N. și M. S. în vederea audierii.

La termenul din 29 septembrie 2011 au fost audiați în mod separat martorii P. N. și M. Ș. și s-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 27 octombrie 2011 au fost audiați martorii O. Z., I. N., C. F., C. M. și V. D., cauza fiind amânată în vederea audierii altor martori. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 24 noiembrie 2011 au fost audiați martorii D. P., R. P. V., M. N. și T. G., cauza fiind amânată în vederea audierii altor martori. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 5 ianuarie 2012 au fost audiați martorii G. G., G. F., B. O., S. P., S. V. și E. S., cauza fiind amânată în vederea audierii altor martori. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 1 martie 2012 au fost audiați martorii C. C., S. Ș., N. C. și B. I., cauza fiind amânată în vederea audierii altor martori. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 5 aprilie 2012 au fost audiați martorii N. G. D., I. S., G. E. și N. N., cauza fiind amânată în vederea audierii martorilor. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor. La același termen s-a dispus renunțarea la audierea marorului D. I..

La termenul din 10 mai 2012 au fost audiați martorii C. N., P. V. V., H. V., G. A. și P. C. V., cauza fiind amânată în vederea audierii martorilor. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității si eventualelor obiective ale expertizei contabile si in construcții pana dupa audierea martorilor.

La termenul din 5 iulie 2012 au fost audiat martorul C. I. cauza fiind amânată în vederea audierii martorilor. S-a constatat neîndeplinit mandatul de aducere pentru martora T. L., motiv pentru care, în baza art.198 al.1 lit.b C.pr.pen., s-a dispus amendarea sefului Politiei Municipiului cu suma de 1000 lei. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 18 octombrie 2012 au fost audiați martorii T. E., T. L. M., P. D. și R. O., cauza fiind amânată în vederea audierii altor martori S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 22 noiembrie 2012 cauza a fost amânată în vederea audierii martorilor. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 20 decembrie 2012 au fost audiați martorii C. G., I. M., B. I., N. E. și A. M., cauza fiind amânată în vederea audierii martorilor. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 28 februarie 2013 s-a constatat că apărătorul ales al inculpaților C. I. și T. V. a decedat, cauza fiind amânată pentru lipsa de apărare a inculpaților. Li s-a pus în vedere martorilor O.I. și M. D.V. să se prezinte la următorul termen de judecată în vederea audierii. S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 28 martie 2013 s-a constatat lipsa martorilor O. I. și M. D. V., motiv pentru care s-a dispus amendarea acestora cu suma de 1000 lei. Cauza a fost amânată în vederea audierii martorilor și s-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

La termenul din 9 mai 2013 s-a constatat că au fost depuse la dosar cereri de reexaminare a amenzii de către martorii O. I. și M. D. V., iar martorul L. E. a depus un înscris prin care comunică că nu se poate prezenta din motive medicale.

Prin serviciul registratură al instanței s-a constatat depuse la dosar de către inculpații T. V. și C. I., prin avocat plângeri împotriva măsurii sechestrului aplicat asupra bunurilor celor doi inculpați.

Instanța a constatat că dovada de îndeplinire a procedurii de citare cu martora S. V. s-a restituit cu mențiunea "destinatar necunoscut" și a procedat la audierea martorului O. I. și M. D. V..

La același termen apărătorul inculpaților C. I. și T. V. a susținut oral plângerile împotriva menținerii sechestrului aplicat asupra bunurilor celor doi inculpați, iar reprezentantul Parchetului a solicitat respingerea plângerilor.

Instanța a prorogat pronunțarea asupra celor doua plângeri împotriva măsurii sechestrului și pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor dispunând prorogarea până la termenul viitor a pronunțării asupra cererilor de reexaminare a amenzilor judiciare aplicate martorilor O. I. și M. D. V..

S-a dispus citarea părților vătămate Consiliul Județean, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Guvernul României și citarea martorilor L. E. S. R., S. V. și N. G. cu mandate de aducere și însoțitor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul din 27 iunie 2013 au fost respinse cererile de reexaminare a amenzilor judiciare aplicate martorilor O. I. și M. D. V. la termenul din 28 martie 2013 și s-a constatat că nu au fost îndeplinite mandatele de aducere emise pe numele martorilor S. V. și N. G., iar dovezile de îndeplinire a procedurilor de citare în privința aceluiași martori au fost restituite cu mențiunea "destinatar mutat".

Instanța a procedat la audierea martorilor L. E. și S. R. și a prorogat pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții, până după audierea martorilor.

S-a dispus citarea părților vătămate a martorilor S. V. și N. G., cu mandate de aducere și însoțitor și avertisment de amendă în cazul neîndeplinirii mandatelor.

La termenul din 3 octombrie 2013 s-a constatat din analiza procesului-verbal de executare a mandatului de aducere că martora N.G. și-a schimbat domiciliul în mun. și este internată la Spitalul Oncologic din, au fost audiați martorii B. G. și S. V. și s-a făcut aplicarea prevederilor art. 327 al. 3 Cod procedură penală și s-a dat citire declarației date de martora N. G..

Instanța a prorogat pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții, până după audierea martorilor.

S-a dispus citarea părților vătămate și a citarea martorilor V. A., V. M., M.V. și J. N., cu mandate de aducere.

La termenul din 31 octombrie 2013, din analiza proceselor verbale privind executarea mandatelor de aducere, s-a constatat că martorii J. N. V. A. au decedat, iar martora V. M. are o vârstă înaintată și este bolnavă sens în care s-au anexat înscrisuri medicale.

Instanța a făcut aplicarea art. 327 al. 3 Cod procedură penală și a dat citire declarațiilor date de martorii J.N., V.A., V. M. în cursul urmăririi penale și a procedat la audierea martorei M. V. sub prestare de jurământ.

Totodată, președintele completului de judecată, având în vedere încărcătura completului la termenul la care urma a fi amânată cauza, a socotit îndestulătoare audierea unui număr de 4 martori dintre cei încuviințați anterior și a prorogat pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V..

S-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor și s-a dispus citarea părților vătămate Consiliul Județean, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Guvernul României și citarea martorilor J.I., V. I., C. V. și R. M. cu mandate de aducere.

La termenul din 28 noiembrie 2013 față de împrejurarea că martorii V. I. și R. M. nu au putut fi audiați în mod nemijlocit, aceștia fiind netransportabili, instanța a pus în discuție aplicarea prevederilor art. 327 al.3 C.pr.pen și a dat citire declarațiilor date de martorii V. I. și R. M. în cursul urmăririi penale, urmând să țină seama de acestea la judecarea cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La același termen s-a procedat la audierea martorului J. I., apoi instanța a pus în discuție citarea pentru termenul de judecată ce se va acorda a următorilor doi martori încuviințați.

A fost prorogată pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și s-a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

S-a dispus citarea părților și citarea martorilor B. D. și B. D.G. cu mandate de aducere.

A fost încuviințată cererea formulată de către Tribunalul privind comunicarea unor copii ale declarațiilor martorilor B. D., T. E. și S. Ș., urmând a se efectua copiile solicitate și a fi comunicate către instanța solicitantă.

La termenul din 19 decembrie 2013 apărătorul inculpatului C. I. a depus la dosar dovada imposibilității inculpatului de a se prezenta la acest termen, iar față de împrejurarea că martorul B. D. nu poate fi audiat instanța a pus în discuție aplicarea art.327 al.3 C.pr.pen și a dat citire declarației martorului B.D. din cursul urmăririi penale, fiind audiat martorul B. D. G..

Instanța a prorogat pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și a prorogat pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

S-a dispus citarea părților și a martorilor I. G. și M. S. cu mandate de aducere.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul din 30 ianuarie 2014 față de împrejurarea că martorul M. S. nu a putut fi audiat, instanța a pus în discuție aplicarea art.327 al.3 C.pr.pen. dând citire declarației date de martorul M. S. în cursul urmăririi penale și urmând să țină seama de aceasta la judecarea cauzei.

În cursul ședinței de judecată s-a depus la dosar de către inculpatul O. M., prin fax, o adresă prin care își justifică lipsa de la acel termen având în vedere că din cauza nisorilor abundente a fost instituită starea de alertă în jud.....

Instanța a procedat la audierea martorului I. G. și a prorogată pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și pronunțarea asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

S-a dispus citarea părților vătămate Consiliul Județean, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Guvernul României și a martorilor M.V. și S. I. cu mandate de aducere.

La termenul din 20 februarie 2014, în cursul ședinței de judecată, s-a depus la dosar de către inculpatul O. M., prin fax, o adresă prin care își justifică lipsa de la acest termen.

Instanța a procedat la audierea separată a martorilor M. V. și S. I. și a prorogată pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Președintele completului de judecată le-a pus în vedere vederea apărătorilor inculpaților și reprezentantului Ministerului Public ca, în măsura în care se considera necesară schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin rechizitoriu să depună solicitările în acest sens sub formă de note scrise urmând a fi discutate, după epuizarea probatoriului testimonial.

S-a dispus citarea partilor vătămate Consiliul Județean ..., Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Guvernul României și citarea martorilor C. F. și L. L. cu mandate de aducere.

La termenul din 17 aprilie 2014 s-a depus la dosar de către inculpatul I. V., prin apărător ales, note de sedință cu privire la schimbarea de încadrare a faptelor, iar inculpatul O. M. a depus un înscris prin care, își justifică lipsa la acest termen invocând motive de sănătate.

Instanța a procedat la audierea separată a martorilor C. F. și L. L.-sub prestare de jurământ- cele declarate fiind consemnate în procesele-verbale atasate la dosarul cauzei.

S-a prorogată pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V. și asupra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor.

Instanța le-a pus în vedere apărătorilor inculpaților și reprezentantului Ministerului Public ca, în măsura în care se considera necesară schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin rechizitoriu să depună solicitările în acest sens sub formă de note scrise urmând a fi discutate la un termen special, după epuizarea probatoriului testimonial.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

S-a dispus citarea părților vătămate Consiliul Județean, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Guvernul României și citarea martorilor G. P. și L. V. cu mandate de aducere.

La termenul din 22 mai 2014 instanța a procedat la audierea separată a martorilor G. P. și L. V. și a prorogată pronunțarea asupra celor două plângeri împotriva măsurii sechestrului formulate pentru inculpații C. I. și T. V..

A fost prorogată pronunțarea supra admisibilității și eventualelor obiective ale expertizei contabile și în construcții până după audierea martorilor și s-a dispus citarea părților vătămate Consiliul Județean, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Guvernul României și citarea martorei M. M.-V. cu mandat de aducere

La termenul din data de 10.07.2014 s-a reținut de către instanță că este lipsă de procedură cu părțile vătămate Consiliul Județean, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului și Guvernul României în privința cărora nu s-au restituit dovezile de citare, dar președintele completului de judecată a apreciat că lipsa de procedură cu cele trei părți vătămate constituie o nulitate relativă și s-a pronunțat asupra admisibilității expertizelor contabile și în construcții a căror discutare a fost prorogată până după audierea martorilor. Instanța a respins ca neconcludentă proba cu efectuarea unei expertize în construcții și a încuviințat efectuarea unei expertize financiar contabile stabilind obiectivele.

În cuprinsul încheierii s-a menționat că „față de probele încuviințate

respinge ca neconcludente restul probelor solicitate de către inculpați la termenele din 07.04.2011, 19.05.2011 și 15.06.2011”.

La termenul din 21.08.2014 reprezentantul Parchetului a formulat în conformitate cu dispozițiile art. 64 lit. f din Codul de procedură penală cerere de recuzare împotriva judecătorului, pe care a depus-o în scris, susținând că există o suspiciune rezonabilă în ceea ce privește lipsa de imparțialitate în soluționarea dosarului, deoarece Parchetul de pe lângă Înaltei Curte de Casație și Justiție - DNA a formulat o sesizare la Inspekția Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii în urma căreia s-a declanșat o procedură de cercetare disciplinară.

Cererea de recuzare a fost transmisă completului stabilit conforma art.98 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Cererea de recuzare a fost respinsă la data de 22.08.2014.

Prin urmare, în dosarul nr....., de la data de 2.12.2010 până la data de 21 august 2014, au fost acordate 31 termene de judecată. Ritmul de acordare a termenelor de judecată a fost de regulă de 1 lună, cu excepția perioadelor vacanțelor judecătorești când termenele acordate au fost și de 5 luni. De asemenea, trebuie avută în vedere atât complexitatea cauzei raportat la numărul inculpaților, numărul și natura infracțiunilor deduse judecății cât și probatoriul administrat. Astfel, amânările au fost determinate fie de necesitatea audierii inculpaților, fie de administrarea probei testimoniale în cadrul căreia au fost audiați 72 de martori, fie de administrarea probei cu expertiză contabilă și în construcții, fie de soluționarea unor incidente

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedurale (ex. plângeri formulate de părți împotriva măsurilor dispuse). Nu se poate reține că pârâtul judecător B.L.R. a avut o atitudine pasivă în administrarea actului de justiție în condițiile în care a dispus măsurile procesuale impuse de lege (ex. emiterea de mandate de aducere pentru martori, aplicarea de amenzi penale pentru neexecutarea mandatelor de aducere).

II. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de **15 noiembrie 2004** și a fost soluționat după acordarea a 45 de termene de judecată, în ultimii 5 ani fiind instrumentat de completul P4 (compus din domnul judecător B.L.) și soluționat la data de 20 februarie 2014.

Astfel prin rechizitoriul nr. din data de 12.09.2002 Parchetul de pe lângă Tribunalul a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest, a inculpatului L. N. pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 13 din Legea nr. 87/1994 și art. 215 ind. 1 al. 1 Cp 1968 cu aplic art. 41 al. 2 Codul penal de la 1968, înșelăciune prevăzută de art. 215 al. 1,3 și 4 Cod penal (parte vătămată S.C. S. S.R.L.), înșelăciune prev. de art. 215 al. 1,3 și 4 Codul penal (parte vătămată S.C. V. S. S.R.L. și S.C. F. S.R.L.), art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal toate cu aplic art. 33 lit. a Cod penal și, în lipsă, a inculpatului R. I. M. pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art. 215 al. 1,3,4 Cod penal cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal , a infracțiunii prevăzută de art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 cu aplic. art. 41 al. 2 Cp 1968 și a infracțiunii prevăzută de art. 40 din Legea 82/1991, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod

penal.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 15.11.2004, iar începând cu termenul din 10 ianuarie 2008 a fost instrumentat de domnul judecător B.L.R..

La termenele din datele de 14.02.2008, 20.03.2008, 24.04.2008, 05.06.2008, 11.09.2008, 23.10.2008, 11.12.2008, 12.02.2009, cauza a fost amânată în vederea efectuării unei expertize contabile, pentru efectuarea unui supliment de expertiză, sau pentru întocmirea de către expert a răspunsului la obiecțiunile formulate de părți, dar și pentru alte motive cum ar fi cereri de amânare la cererea apărătorilor.

La termenul din 12.02.2009, cauza a fost amânată pentru lipsa de procedură cu S.C. F. S.R.L. ... și în vederea emiterii unei adrese către Oficiul Registrului Comerțului pentru a se comunica date cu privire la această societate.

La termenul din 02.04.2009 apărătorul inculpatului L. N. a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. 2 lit. a pct. 15 din Legea nr. 543/2002, privind grațierea unor pedepse astfel încât s-a dispus suspendarea cauzei și trimiterea dosarului la Curtea Constituțională în vederea soluționării excepției.

La termenele din 14.05.2009, 02.07.2009 și 22.10.2009, cauza a fost amânată pentru lipsa dosarului de fond, iar la termenul din 14.01.2010, pentru lipsa apărătorului inculpatului L. N..

La termenele din 25.03.2010, 03.06.2010, 30.09.2010, 10.02.2011 și 14.04.2011 cauza a fost amânată pentru lipsă de procedură.

La termenul din 15.09.2011 a fost lipsă de procedură cu partea civilă C. S.A. și lipsă de procedură cu părțile civile S.C. F. S.R.L. și S.C. S. C. S.R.L., cauza fiind amânată la data de 16.02.2012.

La termenul din 16.02.2012 s-a constatat lipsă de procedură cu partea civilă S.C. LNR U. Com prin lichidator S.C. A., C. S.A. și lipsă de procedură cu părțile civile S.C. F. S.R.L. și S.C. S. C. S.R.L. și inculpatul L. N., dispunându-se citarea inculpaților și a părților civile.

Instanța a dispus amânarea cauzei la data de 26.04.2012 și s-a emis adresă către D.J.E.I.P. pentru comunicarea adresei inculpatului L. N., cauza fiind amânată la data de 27 septembrie 2012, pentru când s-a dispus citarea părților.

La termenul din 26.04.2012 s-a constatat lipsă de procedură S.C. LNR U. Com prin lichidator S.C. A., C. S.A... și lipsă procedură cu partea civilă S.C. F. S.R.L. și inculpatul L. N., dispunându-se citarea inculpaților și a părților civile.

Totodată s-a revenit cu adresă către D.J.E.I.P pentru comunicarea adresei inculpatului L.N..

La termenul din 27.09.2012 s-a constatat lipsă de procedură cu partea civilă S.C. LNR U. Com prin lichidator S.C. A., C. S.A., S.C. S. SRL și lipsă procedură cu partea civilă S.C. F. S.R.L. și inculpatul L. N., dispunându-se citarea inculpaților și a părților civile.

S-a emis adresă către O.R.C. de pe lângă Tribunalul pentru a se comunica situația S.C. F. S.R.L.

La termenul din 10.01.2013 instanța a constatat lipsa de procedură

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cu S.C. F. S.R.L. și S.C. S. C. S.R.L., cauza fiind amânată la data de 18.04.2013, dispunându-se citarea părților

La termenul din 18.04.2013 deși într-un final s-a constatat că procedura este completă instanța a luat act că apărătorul ales al inculpatului L. N. a formulat o cerere de amânare, întrucât are de susținut o cauză la Curtea de Apel Reprezentantul Ministerului Public s-a opus la amânarea cauzei, deoarece motivul invocat de apărător nu este întemeiat, având în vedere că trebuia să-și asigure substituirea.

Instanța a amânat judecarea cauzei la data de 30.05.2014 și i s-a pus în vedere apărătorului ales al inculpatului L. N. să justifice cu înscrisuri lipsa de la termen.

Totodată i s-a pus în vedere apărătorului ales al aceluiași inculpat să se prezinte la termenul care se va acorda ori să-și asigure substituirea sub sancțiunea amenzii judiciare.

La termenul din 30.05.2013, când procedura de citare era completă s-a constatat că apărătorul inculpatului L. N. a formulat o altă cerere de amânare, domnul judecător B. R. L. acordând termen de judecată la data de 17 octombrie 2013.

La termenul din 17.10. 2013 au avut loc dezbaterile, iar pronunțarea a fost amânată succesiv pentru datele de 24.10.2014 și 31.10.2014, când s-a dispus repunerea cauzei pe rol în vederea discutării schimbării încadrării juridice dată faptei inculpatului L. N. din infracțiunea prevăzută de art. 215 indice 1 alin. 1 Cod Penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod Penal în infracțiunea prevăzută de art. 262 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aplicarea art. 41 alin. 2 Cod Penal și art. 13 Cod Penal, fiind fixat termen de judecată la data de 20 februarie 2014.

Cauza a fost soluționată prin sentința penală nr. din 20.02.2014 a Judecătoriei

Prin sentința menționată, instanța, în baza art. art. 386 Cod procedură penală a admis cererile de schimbare a încadrărilor juridice formulate de procuror în ședințele publice din 17.10.2013 și 20.02.2014 și în consecință a dispus schimbarea încadrărilor juridice date prin rechizitoriu faptelor inculpaților L. N. și R. I. M..

În baza art. 396 al. 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului L. N. pentru săvârșirea tuturor infracțiunilor menționate în paragraful 2 din dispozitiv și a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului R. I. M. pentru săvârșirea tuturor infracțiunilor menționate în paragraful 3 din precedent, ca urmare a împlinirii termenelor de prescripție specială.

În baza art. 25 al 5, art. 397 Cod procedură penală instanța a lăsat nesoluționate acțiunile civile exercitate de părțile civile A.N.A.F., D.G.F.P. ..., S.C S. C. SRL, S.C. LNR U. Com prin lichidator SC AMTT SRL cu sediul în,

S-a lua act că părțile vătămate SC F. SRL și SC C. SA ... nu s-au constituit părți civile. În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Hotărârea a rămas definitivă prin neapelare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin urmare, se constată că de la momentul la care dosarul a fost repartizat completului condus de pârâțul judecător B.L.R. au fost acordate 30 de termene de judecată, de regulă la un interval de 1 lună cu excepția vacanței judecătorești când au fost acordate termene mai lungi (de exemplu de la 26.04.2012 la 27.09.2012, de la 30.05.2013 la 17.10.2013, de la 30.05.2013 la 17.10.2013) și a altor două situații în care au fost acordate termene de judecată la un interval de trei luni (de la 27.09.2012 la 10.01.2013, de la 10.01.2013 la 18.04.2013,). Amânarea judecării cauzei a fost justificată de lipsa de procedură cu părțile (11 termene de judecată), de administrarea probatoriului (8 termene de judecată), de invocarea unei excepții de neconstituționalitate care a determinat suspendarea judecării și ulterior acordarea de termene succesive pentru lipsa dosarului de fond, amânări determinate de cereri formulate de către părți.

III. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 23 februarie 2011, *iar începând cu data de 20.09.2012 a fost instrumentat de completul P4, fiind soluționat la data de 12 iunie 2014, de către domnul judecător B.L.R..*

La termenele din 20.09.2012 și 13.12.2012 s-a dispus amânarea cauzei la 07.03.2013 în vederea audierii inculpatului.

La termenul din 07.03.2013, cauza a fost amânată la 18.04.2013 pentru ca inculpatul să facă demersuri în vederea recuperării prejudiciului, respectiv pentru retragerea plângerii de către partea vătămată. Instanța nu a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedat la audierea inculpatului.

La termenul din 18.04.2013 instanța a luat act de lipsa inculpatului, a apreciat din nou că este necesară audierea acestuia și a amânat cauza la 12.09.2013.

La termenul din 12.09.2013 inculpatul a precizat că nu a reușit să ia legătura cu reprezentanta părții vătămate, întrucât societatea respectivă nu mai funcționează la adresa cunoscută de el și a solicitat acordarea unui nou termen pentru a face demersuri în vederea împăcării.

La termenul din 21.11.2013 apărătorul inculpatului a învederat instanței faptul că nu a reușit să ia legătura cu inculpatul, întrucât numărul de telefon nu mai este valabil și a solicitat acordarea unui nou termen, pentru a se prevala de dispozițiile art. 320/1 Cod procedură penală, privind judecata în cazul recunoașterii vinovăției.

La termenul din 20.02.2014 s-a dispus trimiterea dosarului la Camera Preliminară, pentru a se proceda potrivit art. 342-348 Cod procedură penală.

Prin încheierea din 5.05.2014 s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

Prin încheierea din 5.06.2014, ca urmare a solicitării inculpatului, instanța a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de delapidare prevăzută de art. 215/1 Cod Penal în infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanei, prevăzută de art. 246 Cod Penal, raportat la art. 258 Cod Penal.

Prin sentința penală nr. din a Judecătoriei în baza art. 396 al 6 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. f Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului E. J. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 246 Cod Penal, raportat la art. 258 Cod Penal, ca urmare a retragerii plângerii prealabile.

În baza art. 25 al 5 Cod procedură penală instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă exercitate de partea civilă, care a fost obligată la plata sumei de 50 lei cheltuieli judiciare către stat.

Hotărârea a rămas definitivă prin neapelare.

Secția reține că în cauză au fost acordate 9 termene de judecată, motivele amânării fiind justificate de necesitatea audierii inculpatului iar după intrarea în vigoare a noilor coduri, de necesitatea trimiterii dosarului la Camera Preliminară, pentru a se proceda potrivit art. 342-348 Cod procedură penală.

IV. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de **14 martie 2011** și a **parcurs 12 termene**, fiind instrumentat de completul P4.

Dosarul privește infracțiunile de ucidere din culpă cu 4 morți și vătămare corporală, fiind o cauză cu 25 de părți civile, principalul martor ocular a decedat, iar până la momentul efectuării cercetării disciplinare probatoriul testimonial în latura penală a fost epuizat.

La data de **20.06.2013** dosarul a fost trimis la I.N.E.C. pentru efectuarea unei expertize criminalistice, însă institutul a încunoștințat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

instanța că din cauza supraaglomerării expertiza solicitată poate intra în lucru în decurs de cca. 11 luni de la data primirii actului justificativ al plății. Această plată s-a efectuat la data de 06.11.2013, iar în aceste condiții următorul termen de judecată a fost fixat pentru 16.10.2014.

Din analiza încheierilor și a fișei dosarului rezultă că termenele de judecată au fost acordate de regulă la un interval de 1 lună, fiind justificate de măsurile procesuale dispuse în cauză iar situațiile în care au fost acordate termene mai lungi (de exemplu de la 07.06.2012 la 01.11.2012, de la 20.06.2013 la 14.11.2013 și de la 15.05.2014 la 16.10.2014) au fost determinate de vacanța judecătorească, fiind justificate prin necesitatea efectuării expertizei de către I.N.E.C.

V. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 30.06.2011 a parcurs 14 de termene, fiind instrumentat de completul P4 și soluționat la data de 15.05.2014, de către domnul judecător B.L..

La termenul din 10.11.2011, cauza a fost amânată pentru solicitarea fișei de cazier a inculpatului, la 15.03.2012 și 24.05.2012, pentru lipsă de procedură, iar la 11.10.2012 pentru audierea martorilor.

La termenele din 28.02.2013, 16.05.2013, 26.09.2013, 5.12.2013 și 13.03.2014 cauza a suferit amânări în vederea audierii aceluiași martor. Instanța a luat măsuri de citare a martorului cu mandat de aducere, iar la termenul din 24.04.2014 a făcut aplicarea dispozițiilor art. 381 cod procedură penală dând citire declarației date de acest martor în cursul urmăririi penale.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul din 24.04.2014 au avut loc dezbaterile, iar prin sentința penală nr. din s-a dispus condamnarea inculpatului.

Hotărârea nu este definitivă, întrucât în cauză s-a declarat apel.

Din analiza fișei dosarului și a încheierilor de ședință reiese că termenele acordate au fost justificate fie de lipsa de procedură, fie de administrarea probatoriului, iar intervalul de timp dintre termenele de judecată nu poate fi apreciat ca nejustificat în condițiile în care judecătorul a dispus măsurile procesuale necesare .

VI. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 21.09.2011 ca urmare a rechizitoriului întocmit de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului S. V. T., pentru comiterea infracțiunilor de ucidere din culpă, vătămare corporală din culpă și părăsirea locului accidentului, prevăzute de ar. 178 alin. 1 și 2 Cod Penal, art. 184 alin. 2 și 4 Cod Penal și art. 89 alin. 1 din O.U.G. 195/2002.

În cauza au fost acordate 11 de termene de judecată, dosarul fiind repartizat completului P4, condus de domnul judecător B.L..

Au fost acordate **termene de judecată de la 15.12.2011 la 22.03.2012, de la 22.03.2012 la 31.05.2012, de la 31.05.2012 la 25.10.2012, de la 25.10.2012 la 14.02.2013**, amânările fiind justificate cererile de amânare formulate de avocatul ales al inculpatului și a inculpatului și pentru audierea a câte doi martori la fiecare termen, judecătorul cauzei prorogând încuviințarea probei cu expertiză după

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

audierea tuturor martorilor.

După audierea martorilor, **la termenul din 14.03.2013** a fost încuviințată proba cu expertiză tehnică. Ulterior, cauza a fost amânată la termenele din **6.06.2013, 17.10.2013 și 23.01.2014 și 08.05.2014** pentru efectuarea expertizei.

Cauza a fost soluționată în fond prin sentința penală nr. din 12.06.2014 a Judecătoriei, în prezent dosarul aflându-se la instanța de control judiciar în vedere soluționării apelurilor declarate în cauză.

Referitor la susținerea Inspecției Judiciare în sensul că, deși încă de la termenul din 22.03.2012, apărătorul inculpatului a solicitat efectuarea unei expertize tehnice de către I.N.E.C. București, totuși instanța a prorogat succesiv de mai multe ori pronunțarea asupra încuviințării probei, cu motivarea că este necesar ca în prealabil să fie audiați toți martorii propuși prin rechizitoriu, Secția reține că aceasta nu poate fi primită în condițiile în care modalitatea de administrare a probatoriului și aprecierea judecătorului asupra necesității încuviințării unor probe pot fi reanalizate doar în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

VII. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 28.10.2011, fiind instrumentat de completul P4.

În cauză au fost acordate 10 de termene de judecată.

La termenul din 26.01.2012 s-a dispus amânarea judecății față de lipsa de procedură cu partea vătămată, iar **la termenele din 19.04.2012, 28.06.2012, 06.12.2012, 21.03.2013** cauza a fost amânată pentru lipsă de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedură cu inculpatul care se afla în străinătate. **La termenul din 13.06.2013** a fost încuviințată proba testimonială fiind acordat un nou termen la data **07.11.2013** în vederea audierii unui martor, dată la care, după audierea martorului este încuviințată audierea unui nou martor și prorogată pronunțarea cu privire la necesitatea audierii coinculpaților.

La termenul din 09.01.2014 a fost prorogată pronunțarea cu privire la necesitatea audierii coinculpaților și pentru lipsa martorului încuviințat.

La termenul din 03.04.2014 instanța constatând că martorul este plecat din țară renunță la audierea acestuia și încuviințează proba testimonială cu audierea altui martor, acordând termen la data de **22.05.2014**, dată la care față de lipsa tuturor părților și a martorului acordă un nou termen la data de 3.07.2014.

La termenul din 03.07.2014 au avut loc dezbaterile când instanța a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. 1- 209 alin. 1 lit. a, g și i Codul Penal de la 1968 în infracțiunea prevăzută de art. 228-229 alin. 1 lit. b și d cu aplicarea art. 77 lit. a, d Noul Cod Penal

Prin sentința penală din 03.07.2014, definitivă prin neapelare, s-a dispus încetarea procesului penal ca urmare a împăcării părților.

Secția reține că termenele acordate la intervale relativ mari de timp au fost justificate de lipsa de procedură cu inculpatul care se afla în străinătate, iar ulterior datei de 13 iunie 2013 cauza a suferit amânări justificate de administrarea probei cu martori.

VIII. Dosarul nr..... a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 13.12.2011 și a fost repartizat spre soluționare completului din care face parte domnul judecător B.L.. Cauza a avut ca obiect tulburare de posesie, părțile fiind inculpatul V. M.D. și partea vătămată SC CLJ R. I. SRL.

Au fost acordate 7 termene din care: unul pentru pregătirea apărării, la cererea inculpatului (din 16.02.2012 la 26.04.2012), unul pentru audierea părții vătămate (din 26.04.2012 la 20.09.2012), un termen pentru audierea martorilor (din data de 20.09.2012 la 13.12.2012) și două termene pentru împăcarea părților (de la 07.03.2013 la 25.04.2013 și de la 25.04.2013 la 12.09.2013).

Prin sentința penală nr. a Judecătoriei instanța a dispus încetarea procesului penal ca urmare a împăcării părților.

Din analiza fișei dosarului reiese că termenele acordate au fost justificate fie de pregătirea apărării, fie de audierea părții vătămate sau pentru a da posibilitatea părților să se împace.

IX. Dosarul nr. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei la data de 15.12.2011 și a fost repartizat completului P4 în compunerea căruia intra domnul judecător L. B..

În cauză au fost acordate 5 termene de judecată. Astfel, la data de 23.02.2012 a fost acordat termen pentru data de 03.05.2012 pentru lipsa inculpatului, la data de 03.05.2012 a fost acordat termen la data de 04.10.2012 în vederea administrării probatoriului (audiere martori). La

termenul din 04.10.2012, din același motiv, s-a acordat termen la data de 17.01.2013, când a fost acordat un nou termen pentru administrare probe la data de 25.04.2013, iar la 25.04.2013 a fost acordat termen la data de 19.09.2013, fiind constată lipsă de procedură.

Prin sentință penală nr..... a Judecătoriei a fost respinsă ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de reprezentantul ministerului public, inculpatul fiind condamnat la un an închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o durată de 3 ani.

Din analiza fișei dosarului reiese că au fost acordate termene cu durate cuprinse în 3 și 5 luni pentru motive care au vizat fie pregătirea apărării, fie audierea martorilor , fie lipsă de procedură.

X. Dosarul nr. a avut la bază rechizitoriul nr. al Parchetului de pe lângă Judecătoria prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților T. F. T., pentru săvârșirea infracțiunilor de loviri sau alte violente prev. de art. 180 al.2 Cod penal și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 321 alin. 1 C. pen. fiecare cu aplicarea art. 37 lit. b Cod penal, ambele în condițiile art. 33 lit.b Cod penal, M. B., pentru săvârșirea infracțiunilor de loviri sau alte violențe prev.de art.180 al.2 Cod penal și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 321 alin.1 Cod penal fiecare cu aplicarea art. 37 lit. b Cod penal, ambele în condițiile art. 33 lit. b Cod penal, C. M. I., pentru săvârșirea infracțiunilor de loviri sau alte violente

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prev. de art.180 al.2 Cod penal și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 321 al.1 Cod penal ambele în condițiile art. 33 lit. b Cod penal, S. A., pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 321 alin.1 Cod penal, A. L. C. F., pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art.321 alin.1 Cod penal, N. B. A., pentru săvârșirea infracțiunilor de loviri sau alte violente prev. de art.180 alin. 2 Cod penal și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 321 al.1 Cod penal fiecare cu aplicarea art.37 lit. b Cod penal, ambele în condițiile art. 33 lit. b Cod penal.

La data de 7.12.2009 pe rolul Judecătoriei a fost înregistrată sub nr. sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria, cauza revenind spre soluționare domnului judecător B.L.R..

În urma repartizării cauza a primit un **prim termen la data de 7.01.2010**, ulterior instanța acordând până la data de 27.03.2014, 16 termene, în marea lor majoritate ca urmare a lipsei de procedură constatate.

Astfel, **la termenul din 7.01.2010** s-a constatat procedura de citare îndeplinită și s-a acordat termen la 18.03.2010 în vederea citării inculpaților și părților vătămate cu mandate de aducere, iar unul dintre inculpați prin ANP, IGP, Interpol și afișare la Consiliul Local

La termenul din 18.03.2010 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul SA deținut în Penitenciarul și cu inculpatul NBA, arestat în Olanda, fiind acordat termen la data de 27.05.2010 pentru când s-a dispus

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

citarea inculpatului SA cu mandat de transfer din Penitenciarul în Penitenciarul, inculpatul T F cu mandat de aducere de la domiciliu, inculpații M B, A L C F și N B A prin afișare la Consiliul Local și s-a emis adresă către Direcția de Evidență Informatizată a Persoanei pentru comunicarea domiciliilor inculpaților ALCF și MB și adresă către Interpol pentru ca în măsura posibilității să se comunice o dată pentru punerea în libertate a inculpatului NBA.

La termenul din 27.05.2010 s-a constatat lipsa răspunsului de la Interpol, și față de lipsa de procedură cu inculpatul NBA, arestat în Olanda, cauza a fost amânată la data de 23.09.2010.

La termenul din 23.09.2010 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA care potrivit relațiilor comunicate de Interpol este arestat în Austria, fiind acordat termen la data de 28.10.2010, dispunându-se efectuarea unor adrese către Interpol pentru ca în măsura posibilității să se comunice o dată pentru punerea în libertate a inculpatului N B A, citarea aceluiași inculpat cu mandat de aducere de la domiciliu și citarea prin afișare la Consiliul Local, precum și o adresă către DEIP pentru comunicarea domiciliului aceluiași inculpat NBA.

La data de 28.10.2010 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA, au fost luate aceleași măsuri, noul termen acordat fiind la 3.03.2011.

Aceleași constatări și măsuri au fost luate **la termenul din 3.03.2011** când a fost acordat un nou termen la data de 2.06.2011, **la termenul din 2.06.2011** cauza a fost amânată pentru data de 3.11.2011 (la acest termen se

menționează că urmează a se purta corespondență cu instanța din Austria în legătură cu situația inculpatului NBA, fără alte date concrete).

La termenul din 3.11.2011 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA, au fost dispuse aceleași măsuri ca în încheierea anterioară, fiind prorogată discutarea cererii formulate de reprezentantul parchetului de pe lângă Judecătoria de disjungere a cauzei față de inculpatul NBA pentru termenul din 26.01.2012.

La termenul din 26.01.2012 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA arestat în Viena potrivit răspunsului comunicat de către autoritățile austriece și s-a dispus citarea acestuia la o adresă din Viena și prin afișare la Consiliul Local, acordându-se termen la 19.04.2012, fără a se mai discuta cererea de disjungere invocată la termenul anterior.

La termenul din 19.04.2012 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA, s-a prorogat discutarea unei eventuale disjungeri a cauzei față de inculpatul NBA până după traducerea în limba română a actului comunicat de autoritățile austriece și s-a dispus citarea inculpatului NBA la adresa din Viena pentru termenul din 28.06.2012.

La termenul din 28.06.2012 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA, s-a prorogat discutarea cererii formulată de reprezentantul Parchetului conform art. 141 din Legea nr. 302/2004 pentru ca inculpatul să fie citat prin Ministerul Justiției pentru a fi transferat de la Penitenciarul din Austria în România, după traducerea actului comunicat de autoritățile austriece. Inculpatul a fost citat la adresa din Viena și nu se menționează în încheiere nici o măsură în vederea traducerii actului menționat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul din 6.12.2012 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul NBA, s-a prorogat discutarea unei eventuale disjungeri a cauzei față de inculpatul NBA până după traducerea în limba română a actului comunicat de autoritățile austriece, s-a dispus citarea inculpatului deținut în Austria prin scrisoare recomandată, fiind acordat termen la data de 4.04.2013

La termenul din 4.04.2013 instanța, văzând prevederile art. 291 al.1 Cod procedură penală și față de împrejurarea că d-na av. D. M. îi reprezintă pe toți inculpații, constată că procedura este îndeplinită.

De asemenea, s-a constatat depusă la dosar traducerea adresei comunicate la termenul anterior de către Tribunalul Regional în Materie Penală din Viena din care rezultă că inculpatul N B A a fost condamnat la 20 ani de închisoare prin hotărâre judecătorească definitivă din 04.08.2011.

Instanța, după deliberare, față de conținutul adresei trimise de Tribunalul Regional în Materie Penală din Viena, în baza art. 38 C.pr.pen. a dispus disjungerea cauzei în raport de inculpatul NBA

La același termen apărătoria inculpaților a arătat că din informațiile care le deține cu privire la inculpatul A L C F rezultă ca acesta ar fi deținut în penitenciar, motiv pentru care solicita să se emită adresă la ANP, iar instanța, pentru a verifica veridicitatea susținerilor apărătoarei inculpaților, a dispus citarea tuturor inculpaților cu mandat de aducere și însoțitor de la toate adresele cunoscute și prin ANP, IGP si Interpol.

Instanța a acordat termen în cauză la data de 20.06.2013, iar în dosarul disjuns la data de 26.09.2013.

La termenul din 20.06.2013 instanța a constatat lipsa de procedură cu inculpatul A L C F, care potrivit adresei de răspuns de la fila 279 din dosarul de instanță comunicată de către ANP rezultă că este încarcerat în Penitenciarul Din procesul-verbal de executare a mandatului de aducere emis în privința inculpatului S A rezultă că este încarcerat din luna ianuarie 2010, iar din procesul-verbal de executare a mandatului de aducere emis în privința inculpatului A L C F rezultă că este plecat la lucru în străinătate.

De asemenea, apărătoarea inculpaților depune la dosar o declarație notarială prin care partea vătămată își retrage plângerea împotriva inculpaților C M I, M B și T F T.

Instanța a dispus amânarea cauzei pentru data de 07.11.2013, pentru când partea vătămată B L și inculpații C M I, M B, S și A L C F au termen în cunoștință, citarea inculpatului A L C F cu mandat de transfer din Penitenciarul și inculpatul S A prin ANP, IGP și de la domiciliu din, cu mandat de aducere, iar inculpatul T F prin afișare la Consiliul Local

La termenul din 7.11.2013 s-a constatat lipsa de procedură cu inculpatul SA și s-a acordat termen la data de 23.01.2014.

La termenul din 23.01.2014 la apelul nominal făcut în cauză s-a prezentat pentru inculpatul A L C F, apărător ales av. D M, inculpații C M I, M B, asistați de apărător ales av. D M, inculpatul S A asistat de apărător ales av. C RB, pentru inculpatul T F T se prezintă apărător ales D M, lipsa fiind inculpații A L C F, T F T, partea vătămată B L T și apărătorul ales al părții vătămate av. T M C.

Apărătoarea inculpatului A L C F arată că din informațiile pe care le deține acesta a fost pus în libertate însă nu s-a putut prezenta întrucât soacra sa este grav bolnavă. Mai arată că inculpatul T F T se află în străinătate și se va întoarce în țară pentru următorul termen. În consecință instanța a constatat lipsa de procedură cu inculpatul ALCF și a acordat termen la data de 27.03.2014 citând inculpatul ALCF la domiciliu prin ANP și IGP, iar inculpatul TF prin afișare la Consiliul Local, Interpol, ANP și IGP.

Prin încheierea din 27.03.2014 instanța, având în vedere dispozițiile art. 6 alin.1 și 2 din Legea nr. 255/2013, pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală precum și etapa procesuală respectiv înainte de începerea cercetării judecătorești, a dispus trimiterea dosarului la Camera Preliminară pentru a se proceda potrivit art. 342-348 din noul Cod de procedură penală.

Prin încheierea din 26.06.2014 judecătorul de Cameră Preliminară, domnul judecător B.L.R. văzând că în cauză nu au fost formulate cereri ori ridicate excepții și că termenele prev. de art. 344 al 2, 3 Cod procedură penală s-au împlinit, în baza art. 346 alin. (2) Cod procedură penală a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul nr..... în care a fost emis rechizitoriul nr..... al Parchetului de pe lângă Judecătoria și a dispus începerea judecății cauzei fixând termen la data de 16.10.2014, cu citarea părților.

Referitor la cauza disjunctă privind pe inculpatul N B A s-a constatat că aceasta a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei la data de 4.04.2013 sub nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În acest dosar s-a constatat că a fost acordat termen la data de **26.09.2013** când fiind constatată lipsa de procedură cu inculpatul NBA arestat în Austria, s-a dispus citarea inculpatului la o adresă din, atașarea la dosar a adresei, în original, emise de Tribunalul Regional în Materie Penală din Viena și termen la 12.12.2013.

La termenul din **12.12.2013** au fost aceleași constatări și aceleași măsuri dispuse.

La termenul din **4.04.2014** dosarul a fost trimis la judecătorul de cameră preliminară.

Secția reține că de la data de 7.12.2009 (data înregistrării cauzei pe rolul Judecătoriei ...) și până în prezent au fost acordate termene în marea lor majoritate pentru lipsă de procedură, judecătorul cauzei dispunând măsuri procesuale pentru a evita amânări nejustificate ale cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. (h) teza a I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constituie abatere disciplinară nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Dispozițiile art.5 alin.(2) lit.g din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd ca obligație a judecătorilor, soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor deduse judecății. Aceste obligații sau îndatoriri sunt prevăzute și în Hotărârea nr.328/2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, dar ca standarde de conduită a acestora, conform cu onoarea și demnitatea profesiei,

judecătorii fiind obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi.

Din aceleași dispoziții rezultă că judecătorii sunt datori să depună toate diligențele necesare în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile (art.12 și 13).

Potrivit art.6 alin.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană învinuită de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul să obțină, într-un termen rezonabil, o decizie definitivă cu privire la temeinicia și legalitatea acuzației ce i se aduce. Instanța europeană a făcut sublinierea, de principiu, că scopul acestui text al convenției este ca persoanele aflate în această situație „să nu rămână multă vreme, nejustificat, sub o asemenea acuzație”.

Curtea a făcut precizarea că aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie făcută în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale, precum și prin raportare la criteriile consacrate în materie de jurisprudență a Curții.

Respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzelor reprezintă, dintr-un alt punct de vedere, și un indicator al eficienței desfășurate de către judecător în activitatea sa.

Dat fiind că textul legal impune îndeplinirea cumulativă atât a condiției încălcării în mod imputabil din partea judecătorului a dispozițiilor ce prevăd soluționarea cu celeritate a cauzelor, cât și condiția caracterului repetat al acestei încălcări, Secția reține că pentru a atrage răspunderea disciplinară

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

este necesar ca această conduită să se regăsească în mai multe situații în care neîndeplinirea dispozițiilor procedurale să ducă la prelungirea nejustificată a procedurii.

În lipsa unor criterii prevăzute de lege în funcție de care să se stabilească caracterul imputabil al nerespectării dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, se vor avea în vedere toate aspectele care țin de activitatea profesională desfășurată de judecător în perioada de referință și în raport de care să se constate, în concret, dacă această conduită este sau nu imputabilă acestuia, respectiv durata efectivă a procedurii judiciare, complexitatea cauzelor ce constituie obiectul dosarelor menționate în acțiune, numărul total de dosare mai vechi de un an aflate în curs de soluționare pe completul aceluiași judecător, volumul de activitate al judecătorului etc.

Din datele statistice transmise de conducerea Judecătoriei se observă că în perioada 1.01-31.12.2011 domnul judecător B.L.R. a condus 74 ședințe de judecată, a rulat 685 dosare și a soluționat 224 dosare.

În perioada 1.01-31.12.2012 domnul judecător B.L.R. a condus 81 ședințe de judecată, a rulat 834 dosare și a soluționat 295 dosare.

În perioada 1.01-31.12.2013, domnul judecător B.L.R. a condus 71 ședințe de judecată, a rulat 898 dosare și a soluționat 298 dosare. În perioada 1.01- 12.09.2014 domnul judecător B.L.R. a condus 61 ședințe de judecată, a rulat 552 dosare și a soluționat 144 dosare.

Referitor la complexitatea dosarelor în ultimii 4 ani se observă că punctajul anual al ședințelor de judecată, reprezentând dosarele nou intrate la completele prezidate de domnul judecător B.L. se prezintă astfel:

În anul 2011 complexitatea dosarelor nou intrate pe completul judecătorului cercetat a fost de 1660 puncte.

În anul 2012 complexitatea dosarelor nou intrate a fost de 2586 puncte iar în anul 2013 complexitatea dosarelor nou-intrate în ședințele conduse de domnul judecător B.L. a fost de 1961 puncte.

În perioada 01.01- 12.09.2014 complexitatea dosarelor nou intrate în ședințele conduse de domnul judecător B.L. a fost de 1584 puncte.

Prin urmare, volumul de activitate înregistrat de pârâul judecător B.L.R. a fost considerabil în condițiile în care activitatea judecătorului nu se limitează doar la participarea la ședințele de judecată, ci o mare parte a timpului de lucru este afectată studiului dosarelor din fiecare ședință, verificării și semnării încheierilor de ședințe din dosarele rulate, îndeplinirii atribuțiilor auxiliare, verificării actelor și redactării hotărârilor pronunțate, îndeplinirii atribuțiilor de serviciu administrative.

Analizând măsurile dispuse de domnul judecător B.L.R., în calitate de președinte al completului investit cu soluționarea dosarelor nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr., nr. și nr. aflate pe rolul Judecătoriei, Secția constată că, marea majoritate a termenelor de judecată au fost acordate pentru lipsa inculpaților la termenele stabilite în vederea audierii, lipsă de apărare, lipsă de procedură cu părțile, administrarea probatoriului (audiere de martori, efectuarea expertizelor etc), soluționarea unor incidente procedurale.

De asemenea, Secția reține că judecătorul a dispus măsuri pentru a evita tergiversarea soluționării cauzelor, nu au fost admise cereri pentru lipsă de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

apărare în mod nejustificat, au fost emise mandate de aducere pentru martorii și inculpații care lipseau nejustificat, au fost aplicate amenzi judiciare pentru neîndeplinirea măsurilor dispuse.

În acest context nu se poate reține o lipsă de fermitate și de rol activ din partea domnului judecător B.L.R. în luarea măsurilor care se impuneau pentru soluționarea cu celeritate a cauzelor.

În ceea ce privește modul de administrare a probatoriului, este de menționat că principala activitate a instanțelor judecătorești ce ține de competența lor funcțională se referă la judecarea cererilor și proceselor cu care sunt învestite, soluționarea unei cauze presupunând atât cercetarea judecătorească ce are drept scop principal obținerea punctelor de vedere ale părților, participanților la procedurile judiciare, administrarea probelor, cât și pronunțarea unei hotărâri judecătorești ce presupune prezentarea motivelor care i-au format convingerea.

Administrarea unei probe presupune încă din timpul judecății verificarea condițiilor în care ea poate fi administrată, aprecierea asupra legalității și admisibilității (sau relevanța, relevanța etc.) probei reprezentând o chestiune de judecată, lăsată la suverana apreciere a instanței de judecată.

Principiul V pct.3 din Recomandarea R(94)12 a Comitetului Miniștrilor Statelor Membre ale Consiliului Europei prevede printre responsabilitățile judecătorilor și pe acelea de a "acționa în toate cauzele în deplină independență și în afara oricărei influențe externe" și „de a hotărî asupra cauzelor în mod imparțial, conform propriei evaluări a faptelor și a propriei interpretări a legii”.

Incidența normelor legale și aplicabilitatea lor la situația de fapt

dedusă judecății reprezintă chestiuni de judecată, fiind rezultatul unui raționament logico-juridic și al unui proces de interpretare sistematică a dispozițiilor legale incidente, atribut esențial al activității de judecată propriu-zisă.

Modul în care domnul judecător B.L.R. a înțeles să facă aplicarea dispozițiilor procesuale referitoare la garantarea dreptului la apărare al inculpaților, la citarea inculpaților sau martorilor cu mandat de aducere sau la aplicarea amenzilor judiciare este rezultatul unui proces de interpretare a normelor procesual penale, a unei operațiuni de determinare a înțelesului și conținutului acestora.

De asemenea, în cauza de față nu ne aflăm în prezența unor încălcări care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și pentru care, un observator rezonabil nu poate găsi nicio justificare.

Este relevant și faptul că o mare parte din dosarele verificate de Inspekția Judiciară sunt cauze cu complexitate ridicată determinată de natura infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații, numărul acestora, numărul mare de acte de urmărire penală, probatoriul complex administrat atât în faza de urmărire penală cât și în faza de cercetare penală.

Interpretarea și respectiv aplicarea dispozițiilor legale ce reglementează abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(h) teza I din Legea nr. 303/2004, așa cum a fost modificată, nu trebuie să-i determine pe judecători, din motive de eficiență să acționeze în favoarea productivității, sacrificând astfel neîndeplinirea corespunzătoare a rolului pe care aceștia îl au, acela de a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunța o hotărâre bine gândită, în conformitate cu interesele celor care apelează la justiție.

În consecință, Secția apreciază că amânarea soluționării cauzelor în modalitățile descrise anterior nu are un caracter imputabil părâtului, fiind justificată de cauze obiective care se circumscriu unei culpe scuzabile.

În consecință, Secția apreciază că faptele domnului judecător B.L.R., așa cum au fost expuse anterior, nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Secția reține următoarele

Prin Rechizitoriul nr. din data de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație Și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexe Infrațiunilor de Corupție a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a 9 inculpați sub aspectul săvârșirii infrațiunilor prevăzute de art.132 din Legea nr. 78/2000, coroborat cu art.248, art.248¹ Cod penal și art. 26 Cp raportat la art.132 din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.248, art.248¹ din Cod penal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei la data de 26.08.2010 și a fost repartizată completului din compunerea căruia face parte domnul judecător L. B., primul termen fiind stabilit la data de 11.11.2010.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin sentința penală nr., pronunțată de Judecătoria în dosarul nr., în baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală au fost achitați inculpații pentru toate infracțiunile deduse judecății.

A fost respinsă ca nefondată cererea de confiscare de la inculpați, în temeiul art. 118 lit. e Cod Penal, raportat la art. 19 din Legea nr. 78/2000, a sumei de 1.665.202 RON.

În baza art. 357 alin. 2 lit. c Cod procedură penală a fost ridicat sechestrul asigurător instituit asupra mai multor bunuri mobile și imobile aparținând inculpaților.

În baza art. 24 alin 1 Cod procedură penală și art. 14/346 Cod procedură penală s-a luat act ca persoana vătămată SNTFC CFR CALATORI SA, nu s-a constituit nici parte vătămată și nici parte civilă în cauza.

În baza art. 192 alin.3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

În cuprinsul sentinței penale nr. a Judecătoriei, redactată la data de 13.05.2013 de domnul judecător B.L., la filele 53-54 a fost inserat un capitol intitulat „preambul” care cuprinde a serie de aspecte administrativ-organizatorice cu caracter general referitoare la repartizarea cauzelor la nivelul Judecătoriei și specializarea judecătorilor instanței, în care însă judecătorul face referire și la dosarul nr....., astfel:

„I. PREAMBUL. Reținerea de către instanță a stării de fapt conform art. 356 al 1 lit. b Cod procedură penală s-a făcut în acest mod (prin trimitere la starea de fapt reținută de parchet, iar nu printr-o nouă redare a

acesteia într-o formă epurată de acuzele care urmează a fi dovedite ca nefondate) din cauza condițiilor improprie pentru judecarea și motivarea dosarului de față. Astfel, acest dosar a beneficiat doar parțial în cursul judecății de termenele separate pe care, în opinia judecătorului, le reclamă abordarea specializată a dosarelor de corupție, mai ales în condițiile în care acestea sunt foarte voluminoase, privesc loturi cu numeroși inculpați, constituie subiecte de interes public major și sunt sortite să conviețuiască atât cu celelalte dosare de anticorupție (în cazul de față cu dos. nr... .. privitor la inculpații O. M. ș.a.) cat și cu dosarele penale de drept comun. Faptul că asupra administrării justiției penale anticorupție se pronunță un colegiu de conducere constituit din magistrați care nu au judecat niciodată dosare de anticorupție sau nici măcar dosare penale de drept comun constituie un paradox regretabil. Acest paradox riscă să devină permanent în toate instanțele întrucât numărul judecătorilor din alte secții este covârșitor mai mare decât numărul judecătorilor secției penale (dintre care nu toți au experiența judecării dosarelor de anticorupție), cu consecința menținerii acestei disproporționalități în componența aleasă a colegiilor de conducere. Urmările lipirii, într-o bună măsură, de conținut a principiului specializării judecării dosarelor privitoare la fapte de corupție și conexe sunt prelungirea soluționării acestora (precum și a tuturor dosarelor penale de drept comun) ca urmare a depășirii importante a volumului de muncă și abordarea mai concisă a motivărilor. În general, menținerea în timp a acestor neajunsuri ar putea conduce, pe lângă știrbirea independenței judecătorului prin supraîncărcare și la o calitate îndoielnică a judecății. În contextul în care D.N.A. a fost înființat printr-o ordonanță de

guvern, în urma constatării de către executiv și apoi de către majoritatea politică de la acea dată, a necesității creării unei direcții specializate în lupta împotriva corupției se pune întrebarea de ce această necesitate nu a fost constatată și la nivelul instanțelor. Pentru că separarea și specializarea acuzării reprezintă doar o jumătate de drum în instituționalizarea completă a luptei împotriva corupției. Aceasta în contextul în care în România au fost create instanțe specializate în litigii comerciale și s-a pus de mai multe ori în discuție necesitatea înființării unor instanțe specializate pentru minori și pentru litigii de muncă. Iar pentru aceste domenii nu au existat critici în ultimele rapoarte asupra Mecanismului de Cooperare și Verificare instituit în vederea integrării României în spațiul Schengen. În aceste condiții instanța a socotit că îi revine obligația de a sesiza în cuprinsul acestui preambul necesitatea respectării efective a principiului specializării judecării dosarelor privitoare la fapte de corupție și conexe (sarcină care revine în principal sistemului judiciar) inclusiv prin crearea unor instanțe specializate în acest domeniu (sarcină care revine în principal puterii politice)".

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. - Serviciul Teritorial și inculpatul C. M..

Prin decizia penală nr..... a Curții de Apel au fost respinse apelurile ca nefondate.

În cuprinsul declarației dată la sediul Judecătoriei în fața inspectorilor judiciari la data de 16 septembrie 2014, domnul judecător B.L.R. a precizat următoarele:

„Preambulul nu conține expresii inadecvate și nici nu constituie o motivare vădit contrară raționamentului juridic. Preambulul nu este străin de aspectele cauzei și are legătură directă cu modul de redare a situației de fapt, făcând referire în mod expres la art. 356 lin. 1 lit. b Cod procedură penală din 1969. Acest preambul a avut și rolul unei avertizări generale cu privire la anumite deficiențe de organizare a instanțelor, considerente care în nici un caz nu au fost de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat, ci dimpotrivă au fost făcute în scopul de a proteja aceste valori. Condiția afectării prestigiului justiției sau a demnității funcției de magistrat este o condiție necesară pentru existența abaterii prevăzută de art. 99 lit. s din Legea nr. 303/2004.

Preambulul nu conține nici expresii inadecvate (de exemplu expresii vulgare) și nu există o coincidență între eventual depășirea limitelor considerentelor prevăzute de art. 356 Cod procedură penală de la 1969 și textul abaterii prevăzută de art. 99 lit. s din Legea nr. 303/2004. Dimpotrivă astfel cum s-a arătat în mod repetat supraaglomerarea judecătorului constituie o ingerință în independența sa, iar atenționarea asupra acestui fenomen este în măsură să protejeze demnitatea magistratului și să mențină prestigiul justiției. În concluzie în cauză nu este întrunit nici elementul material al laturii obiective a abaterii disciplinare de la art. 99 lit. s din Legea nr. 303/2004, nefiind vorba de eventuale expresii inadecvate ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic și nici urmarea imediată cerută de textul legal.

Inserarea preambulului în conținutul motivării a constituit în cazul de față o necesitate provocată de contextul absolut special al judecării

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dosarelor nr. și nr. și în urma demersurilor efectuate la colegiu, instanțe, C.S.M. și D.N.A., care au vizat judecarea exclusivă și cu celeritate a celor 2 dosare demersuri, care s-au soldat cu un eșec pe care îl consider o problemă fundamentală a sistemului instanțelor judecătorești,,.

Pârâtul a reiterat aceleași apărări atât prin întâmpinare depusă cât și în declarația dată în fața Secției.

Potrivit art.99 lit.s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor constituie abatere disciplinară utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Din analiza acestei dispoziții legale, reiese că legiuitorul a înțeles să incrimineze două ipoteze și anume: utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat și motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Prin varianta normativă cuprinsă în art. 99 lit.s) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, legiuitorul nu a înțeles să sancționeze orice utilizare a unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, ci doar situațiile care au o anumită gravitate, fiind de natură a afecta prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

O a altă modalitate de a fi săvârșită abaterea disciplinară este motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Raționamentul juridic - în forma lui cea mai simplă - reprezintă un silogism în care soluția pronunțată este concluzia ce decurge din două premise principale.

Așadar, o hotărâre judecătorească înseamnă aplicarea legii la o situație de fapt iar cele două premise principale sunt faptele și legea. Concluzia este ceea ce dispune judecătorul.

Între aceste elemente, ca în orice raționament, trebuie să existe o strânsă legătură astfel încât nu numai premisele, dar și concluzia trebuie să fie valide, adevărate.

O concluzie adevărată nu poate decurge decât din premise adevărate, astfel că o soluție corectă nu poate fi obținută decât dintr-o situație de fapt bazată pe realitate și din legea în vigoare aplicabilă speței respective.

Activitatea de motivare înseamnă prezentarea motivelor de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și a celor pentru care s-au înlăturat cererile părților, analizarea probelor care au servit ca temei pentru soluționarea cauzei, cât și a celor care au fost înlăturate, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.

Prin introducerea acestei abateri disciplinare s-a urmărit sancționarea unei anumite conduite a magistratului care afectează prestigiul justiției sau demnitatea funcției deținute și nu instituirea unui control asupra hotărârilor judecătorești, care sunt supuse căilor de atac.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, în art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se prevede că aceștia „sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. În același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

Codul de conduită judiciară, intitulat și Principiile de la Bangalore , stabilește printre standardele de conduită, care sunt valabile și sistemului nostru judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare la imparțialitate și etichetă prin care se impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului, și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Rațiunea motivării oricărei hotărâri judecătorești este dată de următoarele considerații și interese: constituie o garanție pentru justițiabili, care, din expunerea sistematică și logică a considerațiunilor de fapt și drept, pot cunoaște temeiurile ce au condus la soluția dată cauzei și pot ataca hotărârea prin formularea căilor de atac prevăzute de lege; înlătură arbitrariul judecătoresc și facilitează controlul din partea instanțelor superioare.

Motivarea hotărârii judecătorești implică următoarele cerințe și condiții: cunoaștere în detaliu a dosarului; analizarea tuturor capetelor de cerere formulate prin acțiune sau a motivelor invocate prin exercitarea unei căi de atac pe

baza întregului material probatoriu, a argumentelor și raționamentelor juridice discutate în contradictoriu de părți; consecvență și principialitate, excluzându-se în felul acesta considerentele contradictorii, vagi sau imprecise, care fac imposibilă urmărirea raționamentelor logice folosite de judecător pentru pronunțarea soluției; un stil corespunzător, cu respectarea tuturor regulilor gramaticale de morfologie și sintaxă, ordine, precizie și claritate în expunere.

Argumentarea soluției pronunțate permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil, ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. Pe de o parte, obligă judecătorul să distingă mijloacele de apărare ale părților și să precizeze elementele care îi justifică decizia și o fac să fie conformă legii și, pe de altă parte, permite o înțelegere a funcționării justiției de către societate.

Motivarea trebuie să fie coerentă, clară, lipsită de ambiguități și de contradicții iar stilul de a motiva trebuie să permită urmărirea raționamentului care a condus judecătorul la pronunțarea soluției. De asemenea, motivarea trebuie să exprime respectarea de către judecător a principiilor enunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în special respectarea drepturilor la apărare și dreptul la un proces echitabil). Motivarea trebuie să fie lipsită de orice apreciere jignitoare sau neplăcută a justițiabilului.

Față de aspectele expuse anterior, Secția va analiza atât dacă modalitatea concretă de expunere a argumentelor este vădit contrară raționamentului juridic, cât și dacă expresiile utilizate de pârâțul B.L.R. în motivarea sentinței penale nr.

..... pot fi caracterizate ca inadecvate, iar acest stil de motivare a fost de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Potrivit definiției cuprinse în DEX **inadecvat** este ceva care nu corespunde, nu este potrivit, iar noțiunea de **expresie** este definită ca fiind o construcție concisă care exprimă de obicei în mod figurat o idee.

Prin urmare, o **expresie inadecvată** este o construcție lingvistică care nu este potrivită în contextul dat.

Prin motivare contrară raționamentului juridic trebuie înțeleasă orice activitate care nu respectă regulile tehnice ale unui raționament, iar în domeniul special al dreptului, este particularizată la o activitate contrară legii sau potrivnică realității. Prin urmare, din premise false, neadevărate nu poate fi trasă o concluzie corectă, veridică și legală sau viceversa.

Date fiind limitele controlului unei hotărâri judecătorești, evident că nu orice act poate fi supus unei cercetări administrative, ci doar acelea care încalcă în modul cel mai flagrant normele dreptului, fără nici cea mai mică justificare sau care alterează în mod grav realitatea, în pofida oricărei evidențe a probelor.

În acest sens, se poate aprecia că motivarea este nu doar contrară oricărui raționament juridic, ci vădit contrară.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului în ansamblul său.

Noțiunea de prestigiu al justiției este legată de conceptul de aparență de independență, ambele valori punând în discuție încrederea cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.

Secția reține că se poate vorbi despre utilizarea unor expresii inadecvate atunci când sunt folosite cuvinte, sintagme, exprimări care nu se potrivesc stilului judiciar, oficial și care depășesc conținutul legal al unei hotărâri judecătorești, aducând atingere, în concret, prestigiului justiției și demnității funcției de magistrat.

Potrivit art.356 din vechiul cod de procedură penală, în vigoare la momentul pronunțării hotărârii menționate, expunerea trebuie să cuprindă „... b) descrierea faptei ce face obiectul învinuirii, cu arătarea timpului și locului unde a fost săvârșită, precum și încadrarea juridică dată acesteia prin actul de sesizare; c) analiza probelor care au servit ca temelie pentru soluționarea laturii penale a cauzei, cât și a celor care au fost înlăturate, motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.”

Analizând conținutul sentinței penale nr. Secția reține că motivarea domnului judecător B.L. cuprinde elementele expres prevăzute de textul de lege menționat anterior.

De asemenea, Secția reține că expresiile, sintagmele folosite de pârâțul judecător în cuprinsul considerentelor și care au fost evidențiate de Inspecția judiciară nu au avut caracter defăimător, denigrator sau șicanator la adresa unor persoane sau instituții, ci reprezintă modul special în care pârâțul judecător a înțeles să își argumenteze soluția pronunțată în cauză. Mai mult decât atât, eventualele aprecieri “personale”, nemulțumiri referitoare la modul de organizare a sistemului judiciar considerate de Inspecția Judiciară ca

excedând motivării propriu-zise pot fi avute în vedere la momentul evaluării activității judecătorului.

Probele administrate în cauză nu au relevat o atitudine subiectivă, părtinitoare a pârâtului judecător B.L.R. față de cauză sau părțile sale și nici alte elemente străine de un act de judecată imparțial și obiectiv. Astfel, considerentele hotărârii judecătorești analizate denotă o analiză justă, obiectivă a unei situații de fapt, reflectând stilul personal de motivare al judecătorului.

Chiar dacă în cadrul hotărârii pârâtul judecător a inserat un capitol distinct în cuprinsul căruia și-a exprimat propriile nemulțumiri legate de deficiențele organizatorice la nivelul instanței, de volumul considerabil de muncă, de lipsa unei specializări a judecătorului, etc, acest fapt nu poate constitui prin el însuși o abatere de natură disciplinară, putând fi sancționat de comisia de evaluare în procedura de evaluare a activității judecătorului. Exprimarea de convingeri și aprecieri personale reprezintă aspecte susceptibile de depunere în evaluarea hotărârilor judecătorești.

Pe de altă parte, stilul de motivare a unei hotărâri judecătorești nu este prevăzut de nici un act normativ și nu poate fi cenzurat în orice situație.

În acest context, poate reprezenta abatere disciplinară o apreciere personală care nu se regăsește în niciun mod în probele dosarului și nu reprezintă concluzia unui demers logic. O concluzie chiar greșită – dar rezultată din argumente extrase din probele dosarului – nu poate atrage răspunderea disciplinară a judecătorului, această formă de răspundere operând cu noțiuni riguroase în sensul stabilirii culpei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Susținerea Inspecției Judiciare în sensul că relatările din capitolul intitulat *preambul* sunt străine de aspectele de fapt și de drept ce ar trebui redată în cuprinsul unei hotărâri judecătorești, nu poate conduce ea singură la reținerea unei abateri disciplinare, deoarece ar mai trebui adăugate și alte condiții, care în speță nu sunt întrunite. Astfel, cuvintele și expresiile folosite nu pot fi apreciate ca inadecvate, motivarea nu este vădit contrară raționamentului juridic și, mai mult, acest stil de motivare nu este de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat, în înțelesul precizat deja.

De altfel, activitatea de motivare realizată de pârâul judecător B.L. a fost supusă controlului judiciar, prin decizia penală nr..... a Curții de Apel fiind respinse apelurile ca nefondate.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului judiciar în ansamblul său. Această apreciere globală este făcută în raport de onoarea și probitatea profesională a magistraților, fiind rezultatul aprecierilor publice individuale ale acestora.

Atitudinea și conduita unui judecător care, cu ocazia analizării aspectelor reținute în cuprinsul unui rechizitoriu cu a cărui judecată a fost investit, utilizează anumite expresii în dezvoltarea argumentelor reținute pentru înlăturarea aspectelor considerate netemeinice, nu lezează încrederea publicului în integritatea corpului judiciar.

În aceste condiții, Secția reține că în speță nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzute

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de art.99 lit. s) din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele expuse anterior, Secția va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului B.L.R., judecător în cadrul Judecătoriei, ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului B.L.R., judecător în cadrul Judecătoriei, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și art.99 lit.s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 18 februarie 2015.

Președinte:

Judecător

Judecător dr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

